

EUROPOS SAJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS

TARYBA

**Strasbūras, 2022 m. gruodžio 14 d.
(OR. en)**

**2021/0114 (COD)
LEX 2204**

**PE-CONS 46/1/22
REV 1**

**RC 43
COMPET 606
COMER 93
MI 577
CODEC 1103**

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS DĖL VIDAUS RINKĄ
IŠKRAIPANČIŲ UŽSIENIO SUBSIDIJŲ**

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
REGLAMENTAS (ES) 2022/...**

2022 m. gruodžio 14 d.

dėl vidaus rinką iškraipančių užsienio subsidijų

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 ir 207 straipsnius,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

laikydami įprastos teisėkūros procedūras²,

¹ OL C 105, 2022 3 4, p. 87.

² 2022 m. lapkričio 10 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2022 m. lapkričio 28 d. Tarybos sprendimas.

kadangi:

- (1) stiprioje, atviroje ir konkurencingoje vidaus rinkoje Europos ir užsienio įmonėms suteikiama galimybė konkuruoti pagal gebėjimus. Sąjungai naudinga turėti sudėtingą ir veiksmingą valstybės pagalbos kontrolės sistemą, kurios tikslas – užtikrinti sąžiningas sąlygas visoms ekonominei veiklai vidaus rinkoje vykdančioms įmonėms. Pagal šią valstybės pagalbos kontrolės sistemą valstybėms narėms neleidžiama teikti valstybės pagalbos, kuri nederamai iškraipytų konkurenciją vidaus rinkoje;
- (2) kartu tiek privačios, tiek viešosios įmonės, kurias tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja ar valdo valstybė, gali gauti subsidijų iš trečiųjų valstybių ir jas vėliau naudoti, pavyzdžiui, ekonominei veiklai bet kurio ekonomikos sektoriaus vidaus rinkoje finansuoti, kaip antai dalyvavimui viešųjų pirkimų procedūrose arba įmonių įsigijimui, įskaitant įmones, turinčias strateginio turto, pavyzdžiui, ypatingos svarbos infrastruktūros objektų ir novatoriškų technologijų. Tokioms užsienio subsidijoms Sąjungos valstybės pagalbos taisyklės šiuo metu netaikomos;
- (3) šis reglamentas taikomas visiems ekonomikos sektoriams, įskaitant tuos, kurie yra strategiškai svarbūs Sąjungai, ir ypatingos svarbos infrastruktūros objektams, pavyzdžiui, nurodytiems Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/452¹ 4 straipsnio 1 dalies a punkte;

¹ 2019 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/452, kuriuo nustatoma tiesioginių užsienio investicijų į Sąjungą tikrinimo sistema (OL L 79 I, 2019 3 21, p. 1).

- (4) užsienio subsidijos gali iškraipyti vidaus rinką ir trukdyti sudaryti vienodas sąlygas įvairiai ekonominei veiklai Sąjungoje. Tai visų pirma galėtų atsitikti vykdant koncentracijas, dėl kurių pasikeičia Sąjungos įmonių kontrolė, kai tokios koncentracijos visiškai arba iš dalies finansuojamos užsienio subsidijomis arba jei ekonominės veiklos vykdytojams, gaunantiems užsienio subsidijas, Sąjungoje skiriamos sutartys;
- (5) galiojančių Sąjungos priemonių, kuriomis būtų šalinami užsienio subsidijų sukelti iškreipimai, nėra. Prekybos apsaugos priemonėmis Komisijai suteikiama galimybė veikti, kai subsidijuojamos prekės importuojamos į Sąjungą, bet ne tada, kai užsienio subsidijos teikiamos subsidijuojamų investicijų forma arba kai tai susiję su paslaugomis ir finansiniais srautais. Pagal PPO sutartį dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių Sąjunga turi galimybę inicijuoti valstybių ginčų dėl PPO narių suteiktų ir tik prekėms taikomų tam tikrų užsienio subsidijų sprendimą;
- (6) todėl esamas Sąjungos priemonės būtina papildyti nauja priemone, kad būtų galima veiksmingai kovoti su užsienio subsidijų sukeltais vidaus rinkos iškreipimais siekiant užtikrinti vienodas sąlygas. Visų pirma naująja priemone papildomos Sąjungos valstybės pagalbos taisyklės, kuriomis šalinami valstybių narių subsidijų sukelti vidaus rinkos iškreipimai;

- (7) svarbu, kad būtų nustatytos užsienio subsidijų, kurios faktiškai iškraipo ar gali iškraipyti vidaus rinką, tyrimo taisyklės ir procedūros ir, kai aktualu, tie iškraipymai būtų pašalinti. Jei užsienio subsidiją gavusi įmonė vykdo ekonominę veiklą Sąjungoje, užsienio subsidijos galėtų iškraipyti vidaus rinką. Pavyzdžiui, laikoma, kad įmonė, įgyjanti Sąjungoje įsisteigusios įmonės kontrolę arba su ja susijungianti, arba įmonė, dalyvaujanti viešųjų pirkimų procedūroje Sąjungoje, vykdo ekonominę veiklą vidaus rinkoje. Tinkamu šio reglamento taikymu ir vykdymo užtikrinimu turi būti prisidedama prie vidaus rinkos atsparumo iškraipymams, kuriuos sukelia užsienio subsidijos, ir tokiu būdu – prie Sąjungos atviro strateginio savarankiškumo. Todėl šiuo reglamentu nustatomos taisyklės, taikomos visoms įmonėms, įskaitant valstybines įmones, kurias tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja valstybė, vykdančioms ekonominę veiklą Sąjungoje. Ypatingas dėmesys turi būti skiriamas šio reglamento poveikiui mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVI), atsižvelgiant į jų vykdomos ekonominės veiklos svarbą ir jų indėlį siekiant pagrindinių Sąjungos politikos tikslų;
- (8) siekiant užtikrinti vienodas sąlygas visoje vidaus rinkoje ir nuoseklų šio reglamento taikymą, Komisija yra vienintelė institucija, kompetentinga taikyti šį reglamentą. Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai savo iniciatyva, remiantis visų turimų šaltinių informacija, išnagrinėti bet kurią užsienio subsidiją tiek, kiek ji patenka į šio reglamento taikymo sritį bet kuriame ekonomikos sektoriuje. Siekiant užtikrinti veiksmingą kontrolę, konkrečiu didelės koncentracijos (susijungimų ir įsigijimų) ir viešųjų pirkimų procedūrų, viršijančių tam tikras ribines vertes, atveju Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai peržiūrėti užsienio subsidijas, remiantis jai pateiktu išankstiniu įmonės pranešimu;

- (9) šis reglamentas turėtų būti taikomas ir aiškinamas atsižvelgiant į atitinkamus Sąjungos teisės aktus, be kita ko, susijusius su valstybės pagalba, susijungimais ir viešaisiais pirkimais;
- (10) įgyvendinant šį reglamentą nedaromas poveikis kiekvienos valstybės narės teisei ginti savo esminius saugumo interesus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 346 straipsnį;
- (11) šiame reglamente užsienio subsidija turėtų būti suprantama kaip finansinis įnašas, kurį tiesiogiai arba netiesiogiai suteikia trečioji valstybė, kuris yra naudingas ir kuris yra skirtas tik vienai įmonei ar sektoriui arba kelioms įmonėms ar sektoriams. Tos sąlygos yra kumuliatyvios;
- (12) finansinis įnašas gali būti teikiamas per viešuosius arba privačiuosius subjektus. Tai, ar viešasis subjektas suteikė finansinį įnašą, turėtų būti nustatoma kiekvienu konkrečiu atveju tinkamai atsižvelgiant į tokius elementus, kaip atitinkamo subjekto ypatybės ir trečiojoje valstybėje, kurioje subjektas veikia, vyraujanti teisinė ir ekonominė aplinka, įskaitant vyriausybės vaidmenį tos valstybės ekonomikoje. Finansiniai įnašai taip pat gali būti teikiami per privatą subjektą, jei to privataus subjekto veiksmai gali būti priskirti trečiajai valstybei. Finansinio įnašo sąvoka apima įvairias paramos priemones, kurios neapsiriboja piniginiiais pervedimais, pavyzdžiui, specialių arba išimtinių teisių įmonei suteikimas negaunant tinkamo atlygio pagal įprastas rinkos sąlygas;

- (13) finansinis įnašas turėtų būti naudingas ekonominę veiklą vidaus rinkoje vykdančiai įmonei. Turėtų būti laikoma, kad finansinis įnašas įmonei yra naudingas, jei jo nebūtų buvę galima gauti įprastomis rinkos sąlygomis. Naudos buvimas turėtų būti nustatomas remiantis palyginamais kriterijais, pavyzdžiui, privačių investuotojų investavimo praktika, rinkoje taikomomis finansavimo palūkanų normomis, panašia apmokestinimo tvarka arba pakankamu atlygiu už konkrečią prekę ar paslaugą. Jei nėra tiesiogiai palyginamų kriterijų, būtų galima koreguoti esamus kriterijus arba būtų galima nustatyti alternatyvius kriterijus remiantis visuotinai pripažintais vertinimo metodais. Nauda gali būti teikiama, pavyzdžiui, valdžios institucijų ir valstybinių įmonių tarpusavio santykių kontekste, jei tokie santykiai ir ypač bet koks valdžios institucijų valstybinėms įmonėms teikiamas finansavimas neatitinka įprastų rinkos sąlygų. Laikoma, kad prekių tiekimas ar paslaugų teikimas ar jų pirkimas, vykdomas konkurencinio, skaidraus ir nediskriminacinio konkurso tvarka, atitinka įprastas rinkos sąlygas. Finansinis įnašas įmonei, vykdančiai ekonominę veiklą vidaus rinkoje, neturėtų būti laikomas suteikiančiu naudos, jei kriterijų įvertinimas rodo, kad įmonė būtų gavusi tą naudą įprastomis rinkos sąlygomis. Sandorių kainodara, susijusi su prekėmis ir paslaugomis, kuriomis keičiamasi įmonėje, gali suteikti naudos, jei ta sandorių kainodara neatitinka įprastų rinkos sąlygų. Iš finansinio įnašo gauta nauda gali būti perduota ekonominę veiklą Sąjungoje vykdančiai įmonei;

- (14) nauda turėtų būti suteikta vienai įmonei ar sektoriui arba kelioms įmonėms ar sektoriams. Užsienio subsidijos specifiškumas galėtų būti nustatytas įstatymu arba faktiškai;
- (15) užsienio subsidija turėtų būti laikoma suteikta nuo momento, kai gavėjas įgyja teisę gauti užsienio subsidiją. Faktinis užsienio subsidijos išmokėjimas nėra būtina sąlyga, kad užsienio subsidija patektų į šio reglamento taikymo sritį;
- (16) finansinis įnašas, teikiamas išimtinai įmonės neekonominei veiklai, nelaikomas užsienio subsidija. Tačiau jei finansinis įnašas neekonominei veiklai naudojamas įmonės ekonominės veiklos kryžminiam subsidijavimui, jis gali būti laikomas užsienio subsidija, patenkančia į šio reglamento taikymo sritį. Jeigu įmonė naudoja finansinius įnašus, pavyzdžiui, specialiųjų ar išimtinių teisių forma, arba finansinius įnašus, gautus valdžios institucijų nustatytai naštai kompensuoti, kad vykdytų kitos veiklos kryžminį subsidijavimą, tas kryžminis subsidijavimas galėtų būti požymis, kad specialiosios arba išimtinės teisės yra suteiktos be tinkamo atlygio arba kad našta yra perkompensuojama ir todėl finansiniai įnašai prilygsta užsienio subsidijai;
- (17) nustatiusi užsienio subsidijos buvimą, Komisija kiekvienu konkrečiu atveju turėtų įvertinti, ar ji iškraipo vidaus rinką. Priešingai, nei valstybės narės teikiama valstybės pagalba, užsienio subsidijos iš esmės nėra draudžiamos;

- (18) gali būti, kad dėl nepakankamo su daugeliu užsienio subsidijų susijusio skaidrumo ir dėl komercinės tikrovės sudėtingumo sunku vienareikšmiškai nustatyti arba kiekybiškai įvertinti konkrečios užsienio subsidijos poveikį vidaus rinkai. Todėl, siekiant nustatyti iškraipymą, būtina naudoti nebaigtinį rodiklių rinkinį. Vertindama, koku mastu užsienio subsidija gali pagerinti įmonės konkurencinę padėtį, ir kai dėl to užsienio subsidija iš tikrųjų neigiamai veikia arba galimai veikia konkurenciją vidaus rinkoje, Komisija galėtų atsižvelgti į tam tikrus rodiklius, be kita ko, į užsienio subsidijos sumą ir pobūdį, užsienio subsidijos tikslą ir sąlygas bei jos naudojimą vidaus rinkoje;
- (19) Komisija, naudodama rodiklius vidaus rinkos iškraipymui nustatyti, galėtų atsižvelgti į įvairius elementus, pavyzdžiui, užsienio subsidijos dydį absoliučiaja verte arba palyginti su rinkos dydžiu ar su investicijos verte. Pavyzdžiui, tikėtina, kad koncentracija, kurią vykdant didelę tikslinės įmonės pirkimo kainos dalį padengia užsienio subsidija, gali turėti iškraipomąjį poveikį. Panašiai tikėtina, kad užsienio subsidijos, kurios padengia didelę dalį numatomos sutarties, kuri bus skirta per viešųjų pirkimų procedūrą, vertės, gali sukelti iškraipymų. Jei užsienio subsidija skirta veiklos išlaidoms, labiau tikėtina, kad ji sukels iškraipymus nei tuo atveju, jei ji būtų skirta investicinėms išlaidoms. Galėtų būti laikoma, kad yra mažiau tikėtina, jog MVĮ skirtos užsienio subsidijos sukels iškraipymų, lyginant su didelėms įmonėms skirtomis užsienio subsidijomis. Be to, reikėtų atsižvelgti į rinkos ypatybes, ypač į konkurencijos sąlygas rinkoje, pvz., patekimo į rinką kliūtis.

Tikėtina, kad iškraipymus gali sukelti užsienio subsidijos rinkose, kurioms būdingas perteklinis pajėgumas, arba dėl kurių susidaro perteklinis pajėgumas, nes išlaikomas neekonomiškas turtas arba skatinamos investicijos į pajėgumų didinimą, kuris priešingu atveju nebūtų buvęs vykdomas. Mažiau tikėtina, kad iškraipymų sukels užsienio subsidija gavėjui, kurio veiklos lygis vidaus rinkoje yra mažas, vertinant, pavyzdžiui, pagal apyvartą Sąjungoje, nei užsienio subsidija gavėjui, kurio veiklos lygis vidaus rinkoje yra daug reikšmingesnis. Užsienio subsidijų, neviršijančių 4 mln. EUR per bet kurį trejų iš eilės einančių metų laikotarpį, atveju paprastai turėtų būti laikoma, kad mažai tikėtina, kad jos iškraipys vidaus rinką, kaip tai suprantama šiame reglamente. Užsienio subsidijos vienai įmonei, neviršijančios *de minimis* pagalbos sumos, kaip apibrėžta Komisijos reglamento (ES) Nr. 1407/2013¹ 3 straipsnio 2 dalyje, iš kiekvienos trečiosios valstybės per trejų iš eilės einančių metų laikotarpį turėtų būti laikomos neiškreipiančiomis vidaus rinkos, kaip tai suprantama šiame reglamente;

¹ 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1407/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (OL L 352, 2013 12 24, p. 1).

- (20) tikėtina, kad tam tikrų kategorijų užsienio subsidijos, pavyzdžiui, neribotos garantijos, t. y. garantijos, kurios yra be jokių tokios garantijos sumos ar trukmės apribojimų, kaip tam tikrų rūšių valstybės pagalba, dėl savo pobūdžio taip pat gali iškraipyti vidaus rinką. Tas pats pasakytina ir apie nepagrįstai palankų pasiūlymą, kurio palankaus pobūdžio, pavyzdžiui, jo kainos, negalima pateisinti kitais veiksniais. Be to, eksportui finansuoti skiriamos subsidijos galėtų kelti ypatingą susirūpinimą dėl savo iškraipomojo poveikio, išskyrus atvejus, kai jos teikiamos pagal EBPO susitarimą dėl oficialiai remiamų eksporto kreditų. Kadangi labiausiai tikėtina, kad šių kategorijų užsienio subsidijos iškraipys vidaus rinką, Komisijai nebūtina atlikti išsamų vertinimą remiantis rodikliais. Bet kuriuo atveju įmonė galėtų įrodyti, kad atitinkama užsienio subsidija konkrečiomis aplinkybėmis vidaus rinkos neiškraipytų;
- (21) valstybės narės, taip pat visi fiziniai ar juridiniai asmenys gali pateikti informacijos apie teigiamą užsienio subsidijos poveikį, į kurią Komisija turėtų tinkamai atsižvelgti atlikdama pusiausvyros tyrimą. Komisija turėtų apsvarstyti teigiamą užsienio subsidijos poveikį, remdamasi tyrimo metu pateiktais tokio teigiamo poveikio įrodymais. Teigiamas poveikis turėtų būti susijęs su atitinkamos subsidijuojamos ekonominės veiklos raida vidaus rinkoje. Siekiant išvengti nepagrįstos diskriminacijos atlikus pusiausvyros tyrimą, atitinkamais atvejais reikėtų atsižvelgti į kitą teigiamą poveikį. Komisija taip pat turėtų išnagrinėti platesnį teigiamą poveikį, susijusį su atitinkamais politikos tikslais, visų pirma Sąjungos tikslais.

Tie politikos tikslai gali apimti, visų pirma, aukšto lygio aplinkos apsaugą ir socialinius standartus, taip pat mokslinių tyrimų ir plėtros skatinimą. Komisija tą teigiamą poveikį turėtų palyginti su neigiamu užsienio subsidijos poveikiu, kiek tai susiję su vidaus rinkos iškraipymu. Viešųjų pirkimų procedūros kontekste Komisija turėtų atsižvelgti į tai, ar yra atitinkamų prekių alternatyvių tiekimo ir paslaugų teikimo šaltinių. Atlikus pusiausvyros tyrimą gali būti padaryta išvada, kad kompensacinių priemonių nustatyti nereikia, jei užsienio subsidijos teigiamas poveikis nusveria jos neigiamą poveikį. Kalbant apie užsienio subsidijų kategorijas, kurios, kaip manoma, labiausiai tikėtina, kad iškraips vidaus rinką, mažiau tikėtina, kad jų teigiamas poveikis nusvers neigiamą poveikį. Jei vyrauja neigiamas poveikis, pusiausvyros tyrimas gali padėti nustatyti tinkamą įsipareigojimų ar kompensacinių priemonių pobūdį ir lygį. Bet kuriuo atveju, kadangi atliekant pusiausvyros tyrimą atsižvelgiama į užsienio subsidijos teigiamą poveikį, atlikus tą pusiausvyros tyrimą įmonės atžvilgiu neturėtų būti gaunamas blogesnis rezultatas nei tuo atveju, jei pusiausvyros tyrimas nebūtų atliktas. Jei Komisija atlieka pusiausvyros tyrimą, ji turėtų išdėstyti savo argumentus sprendime, kuriuo išsamus tyrimas užbaigiamas;

- (22) kai Komisija užsienio subsidiją nagrinėja savo iniciatyva, ji turėtų turėti įgaliojimus įmonei nustatyti kompensacines priemones, kad pašalintų bet kokią iškraipymą, atsiradusį dėl užsienio subsidijos vidaus rinkoje. Tos kompensacinės priemonės turėtų apimti struktūrines ir nestruktūrines taisomąsias priemones ir užsienio subsidijos grąžinimą bei turėtų būti tinkamos siekiant pašalinti konkretų iškraipymą ir būti proporcingos. Tais atvejais, kai Komisija svarsto alternatyvias kompensacines priemones, kuriomis būtų visapusiškai ir veiksmingai ištaisytas iškraipymas, Komisija turėtų pasirinkti priemonę, dėl kurios tiriama įmonė patirtų mažiausią naštą;

- (23) tiriamai įmonei turėtų būti suteikta galimybė pasiūlyti prisiimti įsipareigojimus, kad būtų pašalintas dėl užsienio subsidijos atsiradęs iškraipymas. Jei Komisija mano, kad pasiūlytais prisiimti įsipareigojimais iškraipymas visiškai ir veiksmingai pašalinamas, ji galėtų juos pripažinti ir sprendimu padaryti juos privalomus. Tokiu atveju Komisija neturėtų nustatyti kompensacinių priemonių;
- (24) tiriama įmonė galėtų pasiūlyti grąžinti subsidiją kartu su atitinkamomis palūkanomis. Komisija turėtų sutikti su pasiūlytu įsipareigojimu grąžinti subsidiją, jei ji gali įsitikinti, kad grąžinimu visiškai pašalinamas iškraipymas, jis vykdomas skaidriai, jį galima patikrinti ir yra praktiškai veiksmingas, kartu atsižvelgdama į šio reglamento tikslų apėjimo riziką;
- (25) išskyrus atvejus, kai tiriama įmonė pasiūlo prisiimti įsipareigojimus, kuriais būtų visiškai ir veiksmingai pašalintas nustatytas iškraipymas, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai uždrausti koncentraciją arba sutarties skyrimą prieš jiems įvykstant. Jeigu koncentracija jau įvykdyta, ypač tais atvejais, kai nebuvo reikalaujama iš anksto pranešti, nes nebuvo pasiektos ribinės pranešimo vertės, iškraipymas vis dėlto gali būti toks didelis, kad jo nebūtų galima pašalinti taikant elgesio ar struktūrines priemones arba grąžinant subsidiją. Tokiais atvejais Komisija turėtų galėti nuspręsti iškraipymą ištaisyti įpareigodama įmones nutraukti koncentraciją;

- (26) tiriama įmonė galėtų pasiūlyti arba Komisija galėtų, kai tai proporcinga ir būtina, reikalauti, kad tiriamos įmonės tam tikrą laikotarpį informuotų Komisiją apie savo dalyvavimą būsimose koncentracijose ar viešųjų pirkimų procedūrose Sąjungoje. Tokios informacijos pateikimas, Komisijos atsakymas arba negautas atsakymas negali kelti įmonei teisėtų lūkesčių, kad Komisija vėliau nepradės tyrimo dėl galimų užsienio subsidijų įmonei, dalyvaujančiai koncentracijoje arba viešųjų pirkimų procedūroje;
- (27) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai savo iniciatyva nagrinėti bet kokią informaciją apie užsienio subsidijas. Valstybės narės ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo ar asociacija turėtų galėti pateikti Komisijai informacijos apie įtariamas vidaus rinką iškraipančias užsienio subsidijas. Komisija galėtų įsteigti kontaktinį centrą, kuris palengvintų tokios informacijos teikimą konfidencialiai. Kai valstybės narės pateikia Komisijai atitinkamą informaciją apie įtariamas vidaus rinką iškraipančias užsienio subsidijas, Komisija turėtų užtikrinti, kad toms valstybėms narėms būtų atsakyta. Siekiant iširti galimas užsienio subsidijas ir tai, ar jos iškraipo vidaus rinką, ir ištaisyti tokius iškreipimus, šiuo reglamentu nustatoma procedūra, kurią sudaro du etapai, t. y. preliminari peržiūra ir išsamus tyrimas. Įmonė, kuriai taikomas bet kuris iš tų dviejų etapų, turėtų būti laikoma tiriama įmone;

- (28) Komisijai turėtų būti suteikti tinkami tyrimo įgaliojimai, kad ji galėtų surinkti visą reikalingą informaciją. Todėl ji turėtų turėti įgaliojimus per visą procedūrą bet kurios įmonės ar įmonių asociacijos prašyti informacijos. Be to, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai skirti vienkartinės arba periodinės baudas už prašomos informacijos nepateikimą laiku arba už neišsamios, neteisingos ar klaidinančios informacijos pateikimą. Komisija taip pat turėtų galėti teikti klausimus valstybėms narėms arba trečiosioms valstybėms. Be to, faktams nustatyti Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai apsilankyti įmonės ar įmonių asociacijos patalpose, esančiose Sąjungoje, arba, jei atitinkama trečioji valstybė oficialiai informuojama ir neprieštarauja, įmonės patalpose trečiojoje valstybėje. Siekdama užtikrinti veiksmingą patikrinimą, Komisija turėtų turėti įgaliojimus paprašyti įmonės ar įmonių asociacijos sutikti, kad būtų atliktas patikrinimas. Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti sprendimus remiantis turimais faktais, jei tiriama įmonė ar subsidiją suteikusi trečioji valstybė nebendradarbiauja;
- (29) be to, prireikus, siekiant išvengti nepataisomos žalos konkurencijai vidaus rinkoje, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti laikinąsias priemones;

- (30) kai atlikus preliminarią peržiūrą Komisija turi pakankamai duomenų apie vidaus rinką iškraipančios užsienio subsidijos buvimą, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai pradėti išsamų tyrimą, siekiant surinkti papildomos svarbios informacijos užsienio subsidijai įvertinti. Tiriamai įmonei turėtų būti leidžiama naudotis savo teise į gynybą;
- (31) Komisija turėtų užbaigti išsamų tyrimą priimdama sprendimą. Ji turėtų kiek įmanoma stengtis baigti išsamų tyrimą per 18 mėnesių, visų pirma atsižvelgdama į atvejo sudėtingumą ir atitinkamų įmonių bei trečiųjų valstybių bendradarbiavimo lygį;
- (32) Komisija turėtų turėti tinkamas priemones įsipareigojimų ir kompensacinių priemonių veiksmingumui užtikrinti. Jei įmonė nesilaiko sprendimo dėl įsipareigojimų, sprendimo dėl kompensacinių priemonių arba sprendimo, kuriuo nustatomos laikinosios priemonės, Komisija turėtų turėti įgaliojimus skirti vienkartinės arba periodinės baudas, kurios būtų pakankamai atgrasančios. Komisija, skirdama tokias vienkartinės arba periodinės baudas, turėtų atsižvelgti į kartotinio reikalavimų nesilaikymo atvejus. Siekdama padidinti šio reglamento veiksmingumą, Komisija gali taikyti įsipareigojimus arba kompensacines priemones kartu su vienkartinėmis ar periodinėmis baudomis;

- (33) siekiant užtikrinti teisingą ir veiksmingą šio reglamento taikymą, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai atšaukti sprendimą ir priimti naują sprendimą, jei sprendimas buvo pagrįstas neišsamia, neteisinga ar klaidinančia informacija, jei įmonė nesilaiko savo įsipareigojimų ar nesiima nustatytų kompensacinių priemonių arba jei įsipareigojimai ar kompensacinės priemonės nebuvo veiksmingi;
- (34) atsižvelgiant į galimą reikšmingą koncentracijų poveikį vidaus rinkai, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai gavus pranešimą išnagrinėti informaciją apie užsienio finansinius įnašus siūlomos koncentracijos atveju. Įmonėms neturėtų būti leidžiama įgyvendinti koncentracijos iki tol, kol bus parengta Komisijos peržiūros išvada. Tas Komisijos tyrimas turėtų būti atliekamas pagal tą pačią procedūrą, pagal kurią užsienio subsidija peržiūrima Komisijos iniciatyva, atsižvelgiant į pakeitimus, kuriais siekiama atspindėti koncentracijų ypatumus;
- (35) būtina užtikrinti pusiausvyrą tarp veiksmingos vidaus rinkos apsaugos ir poreikio riboti administracinę našta, tenkančią įmonėms, kurioms taikomas šis reglamentas. Todėl iš anksto pranešti turėtų būti privaloma tik apie tas koncentracijas, kurios atitinka šiame reglamente nustatytas bendras ribines vertes, grindžiamas apyvartos Sąjungoje dydžiu ir užsienio finansinių įnašų dydžiu;

- (36) kai tos ribinės pranešimo vertės nesiekiamos, Komisija turėtų galėti reikalauti pranešti apie galimas subsidijuojamas koncentracijas, kurios dar nebuvo įgyvendintos, arba apie galimus subsidijuojamus pasiūlymus iki sutarties skyrimo, jei ji mano, kad koncentracija arba pasiūlymas, atsižvelgiant į jų poveikį Sąjungoje, turėtų būti *ex ante* peržiūrėti. Komisija taip pat turėtų turėti galimybę jau įgyvendintas koncentracijas arba jau skirtas sutartis peržiūrėti savo iniciatyva;
- (37) kai peržiūrima koncentracija, vertinimas, ar vidaus rinka yra iškraipyta, turėtų apimti tik atitinkamą koncentraciją ir jame turėtų būti atsižvelgiama tik į tas užsienio subsidijas, kurios buvo suteiktos per trejus metus iki koncentracijos;
- (38) taikant koncentracijų *ex ante* peržiūros mechanizmą, įmonės turėtų galėti prašyti iki pranešimo pateikimo surengti gera valia grindžiamas konsultacijas su Komisija, siekdamas pasikonsultuoti, ar laikomasi pranešimo ribinių verčių;
- (39) kai apie koncentraciją pranešama Komisijai pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004¹ 4 straipsnį ir šį reglamentą, Komisija turėtų stengtis apriboti pranešančiosioms šalims tenkančią administracinę naštą pagal šį reglamentą. Visų pirma įmonėms turėtų būti suteikta galimybė nurodyti konkrečią informaciją, pateiktą vykdant procedūrą pagal šį reglamentą, kurią Komisija taip pat turi teisę naudoti procedūroje pagal Reglamentą (EB) Nr. 139/2004;

¹ 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB Susijungimų reglamentas) (OL L 24, 2004 1 29, p. 1).

(40) poreikis spręsti vidaus rinkos iškraipymą sukeliančių užsienio subsidijų klausimą yra ypač aktualus vykdant viešuosius pirkimus, turint omenyje jų ekonominę svarbą vidaus rinkoje ir tai, kad jie finansuojami mokesčių mokėtojų lėšomis. Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai, gavus pranešimą iki sutarties skyrimo, išnagrinėti informaciją apie užsienio finansinius įnašus dalyvaujantiems ekonominės veiklos vykdytojui, susijusius su viešųjų pirkimų procedūra. Išankstiniai pranešimai turėtų būti privalomi, kai viršijama šiame reglamente nustatyta ribinė vertė, kad būtų užfiksuoti ekonomiškai reikšmingi atvejai, kartu mažinant administracinę našta ir netrukdam MVĮ dalyvauti viešuosiuose pirkimuose. Ta pareiga iš anksto pranešti viršijus ribinę vertę taip pat turėtų būti taikoma ekonominės veiklos vykdytojų grupėms, nurodytoms Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/23/ES¹ 26 straipsnio 2 dalyje, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24/ES² 19 straipsnio 2 dalyje bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/25/ES³ 37 straipsnio 2 dalyje. Viešųjų pirkimų procedūros metu Komisija taip pat turi teisę prašyti iš anksto pranešti apie užsienio finansinį įnašą, nepaisant to, kad jo numatoma vertė yra mažesnė už pranešimo apie ją ribines vertes. Komisija, sprendama, ar prašyti tokio išankstinio pranešimo, turėtų stengtis apriboti kišimąsi į viešųjų pirkimų procedūras, atsižvelgdama į tai, kiek liko laiko iki sutarties skyrimo;

¹ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/23/ES dėl koncesijos sutarčių suteikimo (OL L 94, 2014 3 28, p. 1).

² 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 65).

³ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/25/ES dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/17/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 243).

(41) siekiant užtikrinti Europos gynybos ir saugumo įrangos rinkos plėtros, kuri yra būtina siekiant išlaikyti Europos gynybos technologinę ir pramoninę bazę, ir valstybių narių nacionalinio saugumo apsaugos pusiausvyrą, reikia nustatyti specialią gynybos ir saugumo sutarčių, kurioms taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/81/EB¹, tvarką. Todėl viešajam pirkimui, susijusiam su tokių sutarčių skyrimu, neturėtų būti taikomi pranešimo reikalavimai pagal šį reglamentą. Vis dėlto atliekant *ex officio* peržiūrą turėtų būti įmanoma išnagrinėti užsienio subsidijas tokių sutarčių kontekste. Be to, šis reglamentas neturėtų būti taikomas viešiesiems pirkimams, kuriems taikoma Direktyva 2009/81/EB ir kuriems taikoma išimtis pagal tą direktyvą arba kurių atžvilgiu įvykdytos SESV 346 straipsnio taikymo sąlygos, atsižvelgiant į tai, kad, pavyzdžiui, remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika, galimybę pasinaudoti tokiais išimtimis reikėtų aiškinti taip, kad naudojimosi jomis poveikis neturėtų būti didesnis nei tikrai būtina norint apsaugoti teisėtus interesus, kurių apsaugą tos nuostatos leidžia užtikrinti, ir atsižvelgiant į Komisijos aiškinamąjį komunikatą dėl SESV 296 straipsnio taikymo viešiesiems pirkimams gynybos srityje;

¹ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/81/EB dėl darbų, prekių ir paslaugų pirkimo tam tikrų sutarčių, kurias sudaro perkančiosios organizacijos ar subjektai gynybos ir saugumo srityse, sudarymo tvarkos derinimo ir iš dalies keičianti direktyvas 2004/17/EB ir 2004/18/EB (OL L 216, 2009 8 20, p. 76).

- (42) preliminariosios sutartys yra veiksmingas pirkimo metodas, kurį plačiai naudoja perkančiosios organizacijos ir perkantieji subjektai. Šis reglamentas neturėtų daryti poveikio pirkėjams po preliminariosios sutarties sudarymo suteiktam lankstumui. Todėl šiame reglamente numatyta pareiga pranešti apie užsienio finansinius įnašus viešųjų pirkimų procedūrose turėtų būti taikoma tik procedūrai, vykdomai prieš sudarant pačias preliminarias sutartis, ir neturėtų būti taikoma preliminariąja sutartimi grindžiamoms sutartims;
- (43) atsižvelgdama į skubų pirkimo procedūrų, vykdomų pagal Direktyvos 2014/24/ES 27 straipsnio 3 dalį ar 28 straipsnio 6 dalį arba Direktyvos 2014/25/ES 45 straipsnio 3 dalį, pobūdį, Komisija turėtų dėti visas pastangas, kad atliekant preliminarią peržiūrą ir išsamų tyrimą tokioms procedūroms būtų teikiama pirmenybė, kad pagrįstas išvadas būtų galima padaryti kiek įmanoma anksčiau. Tai turėtų būti atitinkamai taikoma panašioms procedūroms, vykdomoms pagal Direktyvą 2014/23/ES;
- (44) dėl viešųjų pirkimų daugiaetapių procedūrų ypatumų Komisija turėtų pradėti preliminarią peržiūrą remdamasi atitinkama informacija, pateikta pranešime teikiant prašymą dalyvauti. Siekiant užtikrinti informacijos išsamumą ir tyrimo spartą, kartu su galutiniu pasiūlymu turėtų būti pateiktas atnaujintas pranešimas. Komisija taip pat turėtų turėti teisę prašyti papildomos informacijos prieš pateikiant galutinį pasiūlymą;
- (45) šis reglamentas nereglamentuoja trečiųjų valstybių ekonominės veiklos vykdytojų patekimo į Sąjungos viešųjų pirkimų rinką. Tam klausimui taikomi atitinkami Sąjungos teisės aktai ir tarptautiniai susitarimai;

- (46) kai apie užsienio finansinį įnašą pranešama viešųjų pirkimų procedūros kontekste, vertinama turėtų būti tik ta procedūra;
- (47) kai tinkama, Komisija turėtų ieškoti būdų, kaip užtikrinti elektroninių ryšio priemonių naudojimą, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos vykdyti su viešaisiais pirkimais susijusias pareigas pagal šį reglamentą;
- (48) turėtų būti užtikrinta, kad visų viešųjų pirkimų procedūroje dalyvaujančių ekonominės veiklos vykdytojų atžvilgiu būtų laikomasi viešuosius pirkimus reglamentuojančių principų, visų pirma proporcingumo, nediskriminavimo, vienodo požiūrio, skaidrumo ir konkurencijos principų, neatsižvelgiant į pagal šį reglamentą inicijuotus ir nebaigtus tyrimus. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis direktyvų 2014/23/ES, 2014/24/ES ir 2014/25/ES nuostatomis dėl taikytinų pareigų aplinkos, socialinės ir darbo teisės srityse;
- (49) perkančiosios organizacijos arba perkantieji subjektai gali nuspręsti skirti sutartį atskiromis pirkimo dalimis, visų pirma pagal Direktyvos 2014/24/ES 46 straipsnį ir Direktyvos 2014/25/ES 65 straipsnį ir laikydamiesi dirbtinio skaidymo draudimo. Konkurso dalyviai, teikiantys paraišką dėl pirkimo dalių, kurių vertė viršija taikytiną ribinę vertę, turėtų pranešti apie užsienio finansinius įnašus;
- (50) šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis ekonominės veiklos vykdytojų galimybei remtis kitų subjektų pajėgumais pagal direktyvas 2014/23/ES, 2014/24/ES ir 2014/25/ES;

- (51) šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis perkančiosios organizacijos arba perkančiojo subjekto galimybei reikalauti, kad ekonominės veiklos vykdytojai papildytų, patikslintų informaciją arba dokumentus arba pateiktų trūkstamą informaciją ar dokumentus, kaip numatyta Direktyvoje 2014/23/ES, Direktyvoje 2014/24/ES, Direktyvoje 2014/25/ES arba nacionalinės teisės aktuose, kuriais jos įgyvendinamos, su sąlyga, kad tokie prašymai pateikiami visapusiškai laikantis vienodo požiūrio ir skaidrumo principų;
- (52) esama stiprios tendencijos viešiesiems pirkėjams centralizuoti savo pirkimus, kad užtikrintų masto ekonomiją ir didesnę efektyvumą. Tokios centrinės perkančiosios organizacijos yra perkančiosios organizacijos arba perkantieji subjektai, kaip tai suprantama direktyvose 2009/81/EB, 2014/24/ES ir 2014/25/ES. Todėl tikslinga, kad Komisija turėtų turėti galimybę nagrinėti užsienio subsidijas tokių perkančiųjų organizacijų ar perkančiųjų subjektų skiriamų sutarčių kontekste;
- (53) turėtų būti laikoma, kad užsienio subsidijos, kuriomis ekonominės veiklos vykdytojui suteikiama galimybė pateikti pasiūlymą, kuris yra nepagrįstai palankus atitinkamų darbų, prekių ar paslaugų atžvilgiu, faktiškai iškraipo ar gali iškraipyti viešųjų pirkimų procedūrą. Todėl tie iškraipymai turėtų būti vertinami remiantis nebaigtiniu rodiklių rinkiniu. Rodikliai turėtų padėti nustatyti, kaip užsienio subsidija iškraipo konkurenciją, pagerindama įmonės konkurencinę padėtį ir suteikdama jai galimybę pateikti nepagrįstai palankų pasiūlymą. Ekonominės veiklos vykdytojams turėtų būti suteikta galimybė pagrįsti, kad pasiūlymas nėra nepagrįstai palankus, be kita ko, pateikiant paaiškinimus, nurodytus Direktyvos 2014/24/ES 69 straipsnio 2 dalyje arba Direktyvos 2014/25/ES 84 straipsnio 2 dalyje, kuriose reglamentuojamas pasiūlytos neįprastai mažos kainos klausimas.

Draudimas skirti sutartį turėtų būti taikomas tik tais atvejais, kai pasiūlymo, kuriam skiriamos užsienio subsidijos, palankaus pobūdžio negalima pagrįsti kitais veiksniais, kad konkurso dalyviui būtų skirta sutartis, ir kai pasiūlymą pateikusi įmonė nepasiūlė prisiimti įsipareigojimų, kurie laikomi tinkamais ir pakankamais, kad iškraipymas būtų visiškai ir veiksmingai ištaisytas. Atitinkamai draudimas skirti sutartį susijęs su konkrečia procedūra, kurios laikantis pateiktas nepagrįstai palankus pasiūlymas. Todėl Komisijos išvada, kad ekonominės veiklos vykdytojas pasinaudojo vidaus rinkos iškraipymą sukeliančia užsienio subsidija, leidžiančia jam pateikti nepagrįstai palankų pasiūlymą, neturėtų būti laikoma elementu, nulemiančiu pašalinimą remiantis neprivalomais pašalinimo pagrindais, išdėstytais Direktyvos 2014/23/ES 38 straipsnio 7 dalyje, Direktyvos 2014/24/ES 57 straipsnio 4 dalyje arba Direktyvos 2014/25/ES 80 straipsnyje, toje pačioje arba kitoje pagal tas direktyvas vykdomoje viešųjų pirkimų procedūroje;

- (54) pasiūlymas galėtų būti nepagrįstai palankus ir todėl, kad dėl subrangovui ar tiekėjui suteiktų užsienio subsidijų jis gali daryti konkurencinį poveikį perkančiajai organizacijai ar perkančiajam subjektui pateiktam pasiūlymui. Tačiau, siekiant mažinti administracinę naštą, apie užsienio finansinius įnašus turėtų pranešti tik pagrindiniai subrangovai arba pagrindiniai tiekėjai, t. y. tie, kurių produktai arba paslaugos yra susiję su pagrindiniais sutarties elementais arba viršija tam tikrą procentinę sutarties dalį. Sutarties elementai gali būti laikomi pagrindiniais elementais, visų pirma remiantis konkrečia elemento svarba pasiūlymo kokybei, įskaitant konkrečią praktinę patirtį, technologiją, specializuotus darbuotojus, patentus arba panašius privalumus, kuriais gali naudotis subrangovas arba tiekėjas, ypač tais atvejais, kai tais elementais remiamasi siekiant atitikti didžiąją dalį bent vieno iš atrankos kriterijų viešųjų pirkimų procedūroje.

Siekiant užtikrinti stabilų faktinį peržiūros pagrindą, atliekant preliminarią peržiūrą turėtų būti atsižvelgiama į pagrindinius subrangovus ir tiekėjus, kurie jau yra žinomi išsamaus pranešimo ar deklaracijos, arba atnaujinto pranešimo ar deklaracijos – daugiaetapių procedūrų atveju, pateikimo etape. Šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis ekonominės veiklos vykdytojų galimybei vykdant savo sutartis pasitelkti naujus subrangovus. Todėl dėl subrangovų ir tiekėjų keitimo po išsamaus pranešimo ar deklaracijos arba atnaujinto pranešimo ar deklaracijos pateikimo arba sutarties vykdymo metu neturėtų atsirasti papildomų pareigų pranešti, tačiau Komisija turėtų galėti pradėti *ex officio* peržiūrą, jei turi informacijos, įskaitant informaciją, gautą iš bet kurios valstybės narės, fizinio ar juridinio asmens ar asociacijos, kad tie subrangovai ir tiekėjai galėjo pasinaudoti užsienio subsidijomis;

- (55) laikantis direktyvų dėl viešųjų pirkimų, perkančiosios organizacijos ar perkančiojo subjekto požiūriu ekonomiškai naudingiausias pasiūlymas turėtų būti nustatomas kainos ar išlaidų pagrindu, taikant išlaidų efektyvumo metodą, pavyzdžiui, gyvavimo ciklo sąnaudų metodą, ir gali apimti geriausią kainos ir kokybės santykį, kuris turėtų būti įvertinamas remiantis kriterijais, įskaitant kokybinius, aplinkosaugos arba socialinius aspektus, susijusius su atitinkamos sutarties dalyku;
- (56) apskundimo teismine tvarka, susijusio su šio reglamento taikymu, visų pirma viešųjų pirkimų procedūromis, kontekste nacionalinis teismas arba tribunolas, kaip tai suprantama SESV 267 straipsnyje, kuris mano, kad sprendimui priimti reikia nutarimo šiuo klausimu, turi teisę arba, SESV 267 straipsnyje numatytu atveju, privalo prašyti, kad Teisingumo Teismas priimtų prejudicinį sprendimą dėl Sąjungos teisės, įskaitant šį reglamentą, aiškinimo.

Tačiau atsižvelgiant į suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, tas nacionalinis teismas arba tribunolas neturi teisės pateikti klausimo dėl Komisijos sprendimo galiojimo atitinkamo veiklos vykdytojo, kuris turėjo galimybę pareikšti ieškinį dėl to sprendimo panaikinimo, prašymu, visų pirma, jeigu šis sprendimas buvo tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs, tačiau to nepadare per SESV 263 straipsnyje nustatytą terminą;

- (57) atsižvelgiant į koncentracijų ir viešųjų pirkimų sutarčių skyrimo *ex ante* peržiūros mechanizmo pobūdį ir į būtinybę užtikrinti teisinį tikrumą dėl tų konkrečių sandorių, Komisija neturėtų savo iniciatyva dar kartą peržiūrėti koncentracijos arba viešųjų pirkimų konkurso, apie kurį pranešta ir kuris buvo įvertintas pagal atitinkamas procedūras. Tačiau gali būti, kad finansiniai įnašai, apie kuriuos Komisija buvo informuota taikant pranešimo procedūrą, taip pat svarbūs ne tik tos koncentracijos ar viešųjų pirkimų procedūros atveju;
- (58) taikydamos šį reglamentą valstybės narės turėtų veiksmingai bendradarbiauti su Komisija. Komisija turėtų turėti galimybę sukurti bendradarbiavimo mechanizmą tokiam bendradarbiavimui palengvinti;
- (59) siekdama surinkti informaciją apie užsienio subsidijas, Komisija turėtų turėti galimybę pradėti konkrečių ekonomikos sektorių, konkrečių rūšių ekonominės veiklos arba konkrečių užsienio subsidijų priemonių naudojimo tyrimus. Komisija turėtų turėti galimybę naudoti informaciją, gautą atlikus tokius rinkos tyrimus, tam tikriems sandoriams peržiūrėti pagal šiame reglamente nustatytas procedūras;

- (60) kai Komisija įtaria, kad esama pasikartojančių vidaus rinką iškraipančių užsienio subsidijų arba kai atliekant kelis vykdymo užtikrinimo veiksmus pagal šį reglamentą nustatoma, kad vidaus rinką iškraipančias užsienio subsidijas suteikė ta pati trečioji valstybė, Komisija turėtų turėti galimybę pradėti dialogą su atitinkama trečiaja valstybe, kad išnagrinėtų galimybes nutraukti arba pakeisti vidaus rinką iškraipančias užsienio subsidijas, siekdama pašalinti jų iškraipomąjį poveikį vidaus rinkoje. Kai dvišaliame Sąjungos ir trečiosios valstybės susitarime numatytas konsultacijų mechanizmas, apimantis vidaus rinką iškraipančias užsienio subsidijas, kurioms taikomas šis reglamentas, toks konsultacijų mechanizmas galėtų būti naudojamas siekiant palengvinti dialogą su trečiaja valstybe. Dialogas su trečiaja valstybe neturėtų trukdyti Komisijai pradėti arba tęsti peržiūras pagal šį reglamentą. Komisija turėtų nuolat informuoti Europos Parlamentą ir Tarybą apie susijusius pokyčius;
- (61) siekiant teisinio tikrumo, tikslinga apriboti terminą, kurio metu Komisija gali tirti užsienio subsidiją, iki 10 metų nuo tos užsienio subsidijos suteikimo dienos;
- (62) dėl tų pačių priežasčių tikslinga nustatyti vienkartinių arba periodinių baudų skyrimo ir mokėjimo užtikrinimo senaties terminus;
- (63) siekiant skaidrumo ir teisinio tikrumo, tikslinga, kad Komisija skelbtų arba viešai pateiktų, kai taikytina, visų jos pagal šį reglamentą priimtų sprendimų visą tekstą arba jo santrauką;

- (64) skelbdama savo sprendimus, Komisija turėtų laikytis taisyklių dėl profesinės paslapties, įskaitant visą konfidencialią informaciją, ir komercinių paslapčių apsaugos, laikantis SESV 339 straipsnio. Šio reglamento tikslais asmens duomenys turėtų būti tvarkomi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1725¹ bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679², atsižvelgiant į tai, kuris iš jų taikomas atitinkamam duomenų tvarkymui;
- (65) kai manoma, kad informacijai, kurią įmonė nurodė kaip konfidencialią ar komercinę paslaptį, nėra taikomos pareigos saugoti profesinę paslaptį, tikslinga įdiegti mechanizmą, kuriuo naudodamasi Komisija turi teisę nuspręsti dėl tokios informacijos atskleidimo masto. Sprendime atmesti pareiškimą, kad informacija yra konfidenciali, turėtų būti nurodytas laikotarpis, kuriam pasibaigus informacija bus atskleista, kad respondentas galėtų pasinaudoti galima teismine apsauga, įskaitant bet kurią laikinąją priemonę;

¹ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

² 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

- (66) pagal šį reglamentą tiriamos įmonės turėtų turėti galimybę pateikti savo pastabas dėl pagrindo, kuriuo remdamasi Komisija ketina priimti sprendimą ir todėl jos turėtų turėti teisę susipažinti su byla. Užtikrinant tiriamų įmonių teises į gynybą, labai svarbu, kad būtų apsaugotos komercinės paslaptys;
- (67) jei informacijos teikėjas sutinka, Komisija turėtų galėti naudoti pagal šį reglamentą gautą informaciją taikydama kitus Sąjungos aktus;
- (68) valstybės narės ir Komisija turėtų imtis visų reikiamų priemonių, kad apsaugotų įslaptintą informaciją, visų pirma laikantis Taryboje posėdžiavusių Europos Sąjungos valstybių narių susitarimo dėl įslaptintos informacijos, kuria keičiamasi Europos Sąjungos interesais, apsaugos¹, Komisijos sprendimo (ES, Euratomas) 2015/443² ir Komisijos sprendimo (ES, Euratomas) 2015/444³;

¹ Taryboje posėdžiavusių Europos Sąjungos valstybių narių susitarimas dėl įslaptintos informacijos, kuria keičiamasi Europos Sąjungos interesais, apsaugos (OL C 202, 2011 7 8, p. 13).

² 2015 m. kovo 13 d. Komisijos sprendimas (ES, Euratomas) 2015/443 dėl saugumo Komisijoje (OL L 72, 2015 3 17, p. 41).

³ 2015 m. kovo 13 d. Komisijos sprendimas (ES, Euratomas) 2015/444 dėl ES įslaptintos informacijos apsaugai užtikrinti skirtų saugumo taisyklių (OL L 72, 2015 3 17, p. 53).

- (69) šio reglamento įgyvendinimas Sąjungoje turėtų atitikti Sąjungos teisę, PPO sutartį ir įsipareigojimus, priimtus pagal kitus prekybos ir investicijų susitarimus, kuriuose dalyvauja Sąjunga arba valstybės narės. Šis reglamentas turėtų papildyti Sąjungos pastangas tobulinti daugiašales taisykles sprendžiant rinką iškraipančių subsidijų klausimą;
- (70) SESV 34, 49, 56 ir 63 straipsniuose išdėstyti laisvių apribojimai gali būti pateisinami būtinybe išvengti nesąžiningos konkurencijos, jei tokie apribojimai, kaip ir kiti pagrindinių laisvių apribojimai, atitinka bendruosius Sąjungos teisės principus, pavyzdžiui, proporcingumo, teisinio tikrumo ir pagrindinių teisių principus;
- (71) gali būti, kad šio reglamento įgyvendinimas dubliuojasi su sektorių taisyklėmis, visų pirma jūrų ir oro transporto srityje. Todėl būtina paaiškinti šio reglamento ir su užsienio subsidijomis susijusių sektorių priemonių, t. y. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 4057/86¹, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1035² bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/712³, ryšį;

¹ 1986 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4057/86 dėl nesąžiningos kainų nustatymo veiklos jūrų transporte (OL L 378, 1986 12 31, p. 14).

² 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1035 dėl apsaugos nuo žalingo laivų įkainojimo (OL L 176, 2016 6 30, p. 1).

³ 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/712 dėl konkurencijos oro transporto sektoriuje apsaugos, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 868/2004 (OL L 123, 2019 5 10, p. 4).

- (72) kaip numatyta SESV 263 straipsnyje, Komisijos pagal šį reglamentą priimtų aktų teisėtumą prižiūri Teisingumo Teismas. Pagal SESV 261 straipsnį Teisingumo Teismui turėtų būti suteikta neribota jurisdikcija Komisijos sprendimų, kuriais ji skiria vienkartinės arba periodines baudas, atžvilgiu;
- (73) siekdama skatinti šio reglamento nuspėjamumą, Komisija turėtų paskelbti ir reguliariai atnaujinti gaires dėl kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, ar vidaus rinkoje esama užsienio subsidijos sukkelto iškraipymo, dėl pusiausvyros tyrimo taikymo, jos įgaliojimų prašyti iš anksto pranešti apie bet kokią koncentraciją ar užsienio finansinius įnašus, kuriuos ekonominės veiklos vykdytojas gavo viešųjų pirkimų procedūros metu, taikymo ir viešųjų pirkimų procedūros keliamo rinkos iškraipymo vertinimo. Skelbdama tokias gaires, Komisija turėtų tinkamai konsultuotis su suinteresuotaisiais subjektais ir valstybėmis narėmis. Siekdama palengvinti šio reglamento įgyvendinimą ankstyvaisiais jo taikymo etapais, Komisija turėtų stengtis prieš paskelbdama gaires viešai paskelbti tų nuostatų taikymo paaiškinimus;

- (74) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai pagal SESV 291 straipsnį. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011¹ ir jie turėtų būti susiję su sprendimais, kuriais užbaigiami išsamūs tyrimai, laikinųjų priemonių nustatymu, sprendimais dėl koncentracijų, kurios buvo vykdomos nesilaikant pareigos pranešti arba pažeidžiant sprendimą, kuriame nustatyti įsipareigojimai, arba sprendimą, kuriuo draudžiama koncentracija arba kuriuo draudžiama skirti sutartį viešųjų pirkimų procedūros metu, tam tikrų sprendimų atšaukimu ir įgyvendinimo įgaliojimais, susijusiais su forma, turiniu, procedūrine tvarka ir susijusiais aspektais preliminarios peržiūros ir išsamaus tyrimo atžvilgiu;
- (75) Komisija turėtų turėti galimybę nustatyti supaprastintą procedūrą, pagal kurią tam tikros koncentracijos arba viešųjų pirkimų procedūros būtų vertinamos remiantis tuo, kad jų atveju mažiau tikėtina, kad dėl užsienio subsidijų bus iškraipoma konkurencija vidaus rinkoje;

¹ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

(76) siekiant užtikrinti vienodas sąlygas vidaus rinkoje ir ilguoju laikotarpiu, kad būtų užtikrinta tinkama atvejų, tiriamų tiek per pranešimus, tiek *ex officio*, aprėptis, kartu apribojant nereikalingą administracinę našą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais iš dalies keičiamos pranešimo apie koncentracijas ir viešųjų pirkimų procedūras ribinės vertės, taip pat sutrumpinami koncentracijų, apie kurias pranešta, arba finansinių įnašų, apie kuriuos pranešta vykdant viešųjų pirkimų procedūrą, preliminarios peržiūros ir išsamių tyrimų terminai. Nedarant poveikio galimybei pasiūlymu dėl teisėsaugos procedūra priimamo akto iš dalies keisti pranešimo apie koncentracijas ir viešųjų pirkimų procedūras ribines vertes, be kita ko, atliekant šiame reglamente numatytą peržiūrą, tos ribinės vertės gali būti iš dalies keičiamos deleguotuoju aktu vieną kartą per įgaliojimų delegavimo pagal šį reglamentą laikotarpį. Kalbant apie finansinius įnašus, susijusius su viešųjų pirkimų procedūra, įgaliojimais priimti tokį aktą turėtų būti naudojamosi atsižvelgiant į MVĮ interesus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros¹ nustatytais principais. Visų pirma, siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams nuolat suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

¹ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

(77) kai apie koncentraciją turi būti pranešta pagal šį reglamentą, finansiniai įnašai, suteikti bet kuriai iš koncentracijos šalių per trejus metus iki šio reglamento taikymo pradžios dienos, turėtų patekti į šio reglamento taikymo sritį. Viešųjų pirkimų procedūros atveju šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas finansiniam įnašui, kuris suteiktas ekonominės veiklos vykdytojui per trejus metus iki šio reglamento taikymo pradžios dienos,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 skyrius

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šio reglamento tikslas – prisidėti prie tinkamo vidaus rinkos veikimo nustatant suderintą sistemą, skirtą pašalinti iškraipymus, kuriuos tiesiogiai ar netiesiogiai sukelia užsienio subsidijos, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos. Šiuo reglamentu nustatomos vidaus rinką iškraipančių užsienio subsidijų tyrimo ir tokių iškraipymų pašalinimo taisyklės ir procedūros. Tokie iškraipymai gali atsirasti dėl bet kokios ekonominės veiklos, ir visų pirma vykdant koncentracijas bei viešųjų pirkimų procedūras.
2. Šiuo reglamentu reglamentuojamos užsienio subsidijos, suteikiamos įmonėms, įskaitant valstybines įmones, kurias tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja valstybė, vykdančioms ekonominę veiklą vidaus rinkoje. Laikoma, kad, be kita ko, įmonė, įgyjanti Sąjungoje įsisteigusios įmonės kontrolę arba su ja susijungianti, arba įmonė, dalyvaujanti viešųjų pirkimų procedūroje Sąjungoje, vykdo ekonominę veiklą vidaus rinkoje.

2 straipsnis
Terminų apibrėžtys

Šio reglamento tikslais taikomos šios terminų apibrėžtys:

- 1) kai kalbama apie viešųjų pirkimų procedūras, „įmonė“ – ekonominės veiklos vykdytojas, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/81/EB 1 straipsnio 14 punkte, Direktyvos 2014/23/ES 5 straipsnio 2 punkte, Direktyvos 2014/24/ES 2 straipsnio 1 dalies 10 punkte ir Direktyvos 2014/25/ES 2 straipsnio 6 punkte;
- 2) kai kalbama apie viešųjų pirkimų procedūras ir jei nenurodyta kitaip, „sutartis“ – „viešoji sutartis“, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/24/ES 2 straipsnio 1 dalies 5 punkte, „sutartys“, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/81/EB 1 straipsnio 2 punkte, „prekių, darbų ir paslaugų pirkimo sutartys“, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/25/ES 2 straipsnio 1 punkte, ir „koncesijos“, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/23/ES 5 straipsnio 1 punkte;
- 3) viešųjų pirkimų procedūra:
 - a) bet kokios rūšies sutarties skyrimo procedūra, kuriai taikoma Direktyva 2014/24/ES, siekiant sudaryti viešąją sutartį, arba Direktyva 2014/25/ES, siekiant sudaryti prekių, darbų ir paslaugų pirkimo sutartį,

- b) darbų arba paslaugų koncesijos, kuriai taikoma Direktyva 2014/23/ES, skyrimo procedūra,
 - c) sutarčių, kurioms taikoma Direktyva 2009/81/EB, skyrimo procedūros, išskyrus jei valstybės narės taiko išimtį pagal SESV 346 straipsnį,
 - d) sutarčių, nurodytų Direktyvos 2014/23/ES 10 straipsnio 4 dalies a punkte, Direktyvos 2014/24/ES 9 straipsnio 1 dalies a punkte arba Direktyvos 2014/25/ES 20 straipsnio 1 dalies a punkte, skyrimo procedūros;
- 4) kai kalbama apie viešųjų pirkimų procedūras, „perkančioji organizacija“ – perkančioji organizacija, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/81/EB 1 straipsnio 17 punkte, Direktyvos 2014/23/ES 6 straipsnyje, Direktyvos 2014/24/ES 2 straipsnio 1 dalies 1 punkte ir Direktyvos 2014/25/ES 3 straipsnyje;
- 5) kai kalbama apie viešųjų pirkimų procedūras, „perkantysis subjektas“ – perkantysis subjektas, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/81/EB 1 straipsnio 17 punkte, Direktyvos 2014/23/ES 7 straipsnyje ir Direktyvos 2014/25/ES 4 straipsnyje;
- 6) daugiaetapė procedūra – viešųjų pirkimų procedūra pagal Direktyvos 2014/24/ES 28–32 straipsnius ir Direktyvos 2014/25/ES 46–52 straipsnius, t. y. ribotas konkursas, konkurso procedūra su derybomis, derybos be išankstinio skelbimo apie pirkimą, konkurencinis dialogas arba inovacijų partnerystė, arba panaši procedūra pagal Direktyvą 2014/23/ES.

3 straipsnis

Užsienio subsidijos buvimas

1. Šiame reglamente laikoma, kad užsienio subsidija egzistuoja, kai trečioji valstybė tiesiogiai arba netiesiogiai skiria finansinį įnašą, kuris yra naudingas ekonominę veiklą vidaus rinkoje vykdančiai įmonei ir kuris teisiškai ar faktiškai skirtas tik vienai įmonei ar sektoriui arba kelioms įmonėms ar sektoriams.
2. Šio reglamento tikslais finansinį įnašą, *inter alia*, sudaro:
 - a) lėšų ar įsipareigojimų, pavyzdžiui, kapitalo injekcijų, dotacijų, paskolų, paskolų garantijų, mokestinių paskatų, veiklos nuostolių užskaitos, kompensacijos už valdžios institucijų užkraunamą finansinę naštą, atleidimo nuo skolos arba grafiko pakeitimo, perleidimas;
 - b) negautos pajamos, kurios kitu atveju būtų gautos, pavyzdžiui, atleidimo nuo mokesčių arba specialiųjų ar išimtinių teisių suteikimas be tinkamo atlygio atveju, arba
 - c) prekių tiekimas ar paslaugų teikimas arba prekių ar paslaugų pirkimas.

Trečiosios valstybės teikiamą finansinį įnašą sudaro finansinis įnašas, kurį teikia:

- a) centrinė valdžia ir visų kitų lygmenų valdžios institucijos;

- b) užsienio viešasis subjektas, kurio veiksmai gali būti priskirti trečiajai valstybei, atsižvelgiant į tokius elementus, kaip subjekto ypatybės bei teisinė ir ekonominė aplinka, vyraujanti valstybėje, kurioje veikia subjektas, įskaitant vyriausybės vaidmenį ekonomikoje, arba
- c) privatus subjektas, kurio veiksmai gali būti priskirti trečiajai valstybei, atsižvelgiant į visas susijusias aplinkybes.

4 straipsnis

Vidaus rinkos iškraipymai

1. Laikoma, kad vidaus rinka yra iškraipyta, kai užsienio subsidija gali pagerinti įmonės konkurencinę padėtį vidaus rinkoje ir taip ta užsienio subsidija faktiškai neigiamai veikia arba gali neigiamai veikti konkurenciją vidaus rinkoje. Ar vidaus rinka iškraipoma, nustatoma remiantis rodikliais, kurie gali apimti visų pirma:
 - a) užsienio subsidijos sumą;
 - b) užsienio subsidijos pobūdį;
 - c) įmonės, įskaitant jos dydį, ir atitinkamų rinkų ar sektorių padėtį;

- d) įmonės ekonominės veiklos vidaus rinkoje lygį ir raidą;
 - e) užsienio subsidijos tikslą ir sąlygas, taip pat jos naudojimą vidaus rinkoje.
2. Jei užsienio subsidijos įmonei bendra suma per bet kurį trejų iš eilės einančių metų laikotarpį neviršija 4 mln. EUR, laikoma, jog mažai tikėtina, kad ta užsienio subsidija iškreips vidaus rinką.
 3. Jei užsienio subsidijos įmonei bendra suma neviršija *de minimis* pagalbos sumos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1407/2013 3 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje, vienai trečiajai valstybei per bet kurį trejų iš eilės einančių metų laikotarpį, laikoma, kad ta užsienio subsidija neiškreipia vidaus rinkos.
 4. Užsienio subsidija gali būti laikoma neiškreipiančia vidaus rinkos tiek, kiek ja siekiama atitaisyti gaivalinių nelaimių ar ypatingų įvykių padarytą žalą.

5 straipsnis

Užsienio subsidijų, kurios, labiausiai tikėtina, iškreips vidaus rinką, kategorijos

1. Labiausiai tikėtina, kad vidaus rinką iškreips bet kuriai iš toliau nurodytų kategorijų priskiriama užsienio subsidija:
 - a) užsienio subsidija, suteikta sunkumų patiriančiai įmonei, t. y. tokiai įmonei, kuri, jei negaus jokios subsidijos, trumpuoju ar vidutinės trukmės laikotarpiu greičiausiai nutrauks veiklą, nebent būtų parengtas restruktūrizavimo planas, galintis užtikrinti ilgalaikį tos įmonės gyvybingumą, ir tame plane būtų numatytas reikšmingas įmonės nuosavas įnašas;
 - b) užsienio subsidija neribotos garantijos forma, skirta įmonės skoloms ar įsipareigojimams, t. y. be jokių apribojimų dėl tokios garantijos sumos ar trukmės;
 - c) eksporto finansavimo priemonė, kuri neatitinka EBPO Susitarimo dėl oficialiai remiamų eksporto kreditų;
 - d) užsienio subsidija, kuria tiesiogiai palengvinama koncentracija;
 - e) užsienio subsidija, kuria įmonei suteikiama galimybė pateikti nepagrįstai palankų pasiūlymą, kuriuo remiantis įmonei galėtų būti skirta atitinkama sutartis.

2. Tiriamai įmonei suteikiama galimybė pateikti atitinkamą informaciją apie tai, ar į kurią nors iš 1 dalyje nurodytų kategorijų patenkanti užsienio subsidija konkrečiu atveju neiškreipia vidaus rinkos.

6 straipsnis

Pusiausvyros tyrimas

1. Komisija, remdamasi gauta informacija, gali atlikti neigiamo užsienio subsidijos poveikio, t. y. vidaus rinkos iškraipymo pagal 4 ir 5 straipsnius, ir teigiamo poveikio atitinkamos subsidijuojamos ekonominės veiklos plėtrai vidaus rinkoje pusiausvyros tyrimą, tuo pat metu atsižvelgdama į kitą teigiamą užsienio subsidijos poveikį, pavyzdžiui, platesnį teigiamą poveikį atitinkamų politikos tikslų, visų pirma Sąjungos tikslų, atžvilgiu.
2. Spręsdama, ar taikyti kompensacines priemones ar priimti įsipareigojimus, ir spręsdama dėl tų kompensacinių priemonių ar įsipareigojimų pobūdžio bei lygio, Komisija atsižvelgia 1 dalyje nurodytą tyrimą.

7 straipsnis

Įsipareigojimai ir kompensacinės priemonės

1. Komisija gali nustatyti kompensacines priemones, kad būtų pašalintas vidaus rinkos iškraipymas, kurį iš tikrųjų sukėlė arba gali sukelti užsienio subsidija, išskyrus tuo atveju, jei ji priėmė įmonės, dėl kurios atliekamas tyrimas, pasiūlytus įsipareigojimus pagal 2 dalį.

2. Komisija gali priimti tiriamos įmonės pasiūlytus įsipareigojimus, jei tokiais įsipareigojimais visiškai ir veiksmingai ištaisomas vidaus rinkos iškraipymas. Priimdama tokius įsipareigojimus, Komisija sprendimu, kuriame numatyti įsipareigojimai, juos padaro privalomais tiriamai įmonei, kaip numatyta 11 straipsnio 3 dalyje. Prireikus stebima, kaip įmonė laikosi sutartų įsipareigojimų.
3. Įsipareigojimai ar kompensacinės priemonės turi būti proporcingi ir jais visapusiškai ir veiksmingai turi būti pašalinamas faktiškai arba galimai užsienio subsidijos sukeltas vidaus rinkos iškraipymas.
4. Įsipareigojimus ar kompensacines priemones gali sudaryti, *inter alia*:
 - a) pasiūlymas sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis suteikti prieigą prie infrastruktūros, įskaitant mokslinių tyrimų įrenginius, gamybos pajėgumus ar esminę infrastruktūrą, kuri buvo įgyta arba remiama pasitelkiant vidaus rinką iškraipančias užsienio subsidijas, išskyrus atvejus, kai tokia prieiga jau numatyta Sąjungos teisės aktuose;
 - b) pajėgumų arba dalyvavimo rinkoje sumažinimas, be kita ko, taikant laikiną komercinės veiklos apribojimą;
 - c) susilaikymas nuo tam tikrų investicijų;

- d) turto, įsigyto arba sukurto naudojantis užsienio subsidijomis, licencijavimas sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis;
 - e) mokslinių tyrimų ir plėtros rezultatų skelbimas;
 - f) tam tikro turto pardavimas;
 - g) reikalavimas, kad įmonės išskaidytų atitinkamą koncentraciją;
 - h) užsienio subsidijos gražinimas, įskaitant atitinkamą palūkanų normą, apskaičiuotą pagal Komisijos reglamente (EB) Nr. 794/2004¹ nustatytą metodą;
 - i) reikalavimas, kad atitinkamos įmonės pritaikytų savo valdymo struktūrą.
5. Komisija, kai tikslinga, nustato ataskaitų teikimo ir skaidrumo reikalavimus, įskaitant periodinių ataskaitų dėl 4 dalyje nurodytų įsipareigojimų ir kompensacinių priemonių įgyvendinimo, teikimą.
6. Kai tiriama įmonė siūlo gražinti užsienio subsidiją kartu su atitinkama palūkanų norma, Komisija sutinka su tokiu gražinimu kaip įsipareigojimu, tik jei ji gali įsitikinti, kad gražinimas yra skaidrus, patikrinamas ir veiksmingas, kartu atsižvelgdama į priemonių vengimo riziką.

¹ 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (ES) 2015/1589, nustatantį išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 140, 2004 4 30, p. 1).

8 straipsnis

Informacija apie būsimas koncentracijas ir viešųjų pirkimų procedūras

Pagal 11, 25 ir 31 straipsnius priimtuose sprendimuose, ir kai tai proporcinga ir būtina, gali būti reikalaujama, kad tiriama įmonė ribotą laikotarpį informuotų Komisiją apie savo dalyvavimą koncentracijose arba viešųjų pirkimų procedūrose. Tas reikalavimas nedaro poveikio pareigoms pranešti pagal 21 ir 29 straipsnius.

2 skyrius

Užsienio subsidijų *ex officio* peržiūra ir užsienio subsidijų peržiūrai taikomos bendrosios nuostatos

9 straipsnis

Užsienio subsidijų ex officio peržiūra

1. Komisija gali savo iniciatyva išnagrinėti bet kurio šaltinio, įskaitant valstybes nares, fizinių ar juridinių asmenį arba asociaciją, informaciją apie įtariamas vidaus rinką iškraipančias užsienio subsidijas.
2. Viešųjų pirkimų procedūrų *ex officio* peržiūros atliekamos tik dėl skirtų sutarčių.

Tokių peržiūrų rezultatas negali būti sprendimo skirti sutartį atšaukimas arba sutarties nutraukimas.

10 straipsnis

Preliminari peržiūra

1. Jei Komisija, remdamasi 9 straipsnyje nurodyta informacija, mano, jog egzistuoja vidaus rinką iškraipančios užsienio subsidijos galimybė, ji siekia gauti visą informaciją, kuri, jos nuomone, yra reikalinga norint preliminariai įvertinti, ar nagrinėjamas finansinis įnašas yra užsienio subsidija ir ar ji iškraipo vidaus rinką. Tuo tikslu Komisija visų pirma gali:
 - a) paprašyti informacijos pagal 13 straipsnį, ir
 - b) atlikti patikrinimus Sąjungoje ir už jos ribų pagal 14 arba 15 straipsnį.
2. Jei valstybė narė praneša Komisijai, kad yra numatyta arba pradėta atitinkama nacionalinė procedūra, Komisija informuoja tą valstybę narę apie preliminarios peržiūros pradžią. Visų pirma Komisija informuoja apie preliminarios peržiūros pradžią valstybes nares, pranešusias jai apie nacionalinę procedūrą pagal Reglamentą (ES) 2019/452. Jei preliminari peržiūra inicijuojama dėl viešųjų pirkimų procedūros, Komisija apie tai taip pat praneša atitinkamai perkančiajai organizacijai ar perkančiajam subjektui.

3. Jei Komisija, remdamasi preliminaria peržiūra, yra nustčiusi pakankamai požymių, jog įmonei buvo suteikta vidaus rinką iškraipanti užsienio subsidija, ji:
- a) priima sprendimą pradėti išsamų tyrimą (toliau – sprendimas pradėti išsamų tyrimą), kuriame apibendrinami svarbūs faktiniai ir teisiniai klausimai ir pateikiamas preliminarus užsienio subsidijos buvimo ir faktinio ar galimo vidaus rinkos iškraipymo įvertinimas;
 - b) informuoja tiriamą įmonę;
 - c) informuoja valstybes nares ir, jei išsamus tyrimas pradedamas dėl viešųjų pirkimų procedūros, atitinkamą perkančiąją organizaciją ar perkantįjį subjektą, ir
 - d) *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbia pranešimą, kuriuo raginama per Komisijos nustatytą laikotarpį raštu pareikšti nuomonę.
4. Jei Komisija preliminarios peržiūros metu padaro išvadą, kad motyvai išsamiam tyrimui pradėti yra nepakankami, nes nėra užsienio subsidijos arba nėra pakankamų požymių, kad vidaus rinka būtų arba galėtų būti iškraipyta, ji užbaigia preliminarią peržiūrą ir apie tai informuoja tiriamą įmonę ir valstybes nares, kurios buvo informuotos pagal 2 dalį, taip pat atitinkamą perkančiąją organizaciją ar perkantįjį subjektą, kai preliminari peržiūra pradėta dėl viešųjų pirkimų procedūros.

11 straipsnis
Išsamus tyrimas

1. Atlikdama išsamų tyrimą, Komisija toliau vertina užsienio subsidiją, nurodytą sprendime pradėti išsamų tyrimą, ir siekia gauti visą informaciją, kuri, jos nuomone, yra reikalinga pagal 13, 14 ir 15 straipsnius.
2. Jei Komisija pagal 4, 5 ir 6 straipsnius nustato, kad užsienio subsidija iškraipo vidaus rinką, ji gali priimti įgyvendinimo aktą sprendimo, kuriuo nustatomos kompensacinės priemonės, forma (toliau – sprendimas dėl kompensacinių priemonių). Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.
3. Jei Komisija pagal 4, 5 ir 6 straipsnius nustato, kad užsienio subsidija iškraipo vidaus rinką, o tiriama įmonė pasiūlo priimti įsipareigojimus, kurie, Komisijos nuomone, yra tinkami ir pakankami, kad tas iškraipymas būtų visiškai ir veiksmingai ištaisytas, ji gali priimti įgyvendinimo aktą sprendimo, kuriuo tie įsipareigojimai įmonei nustatomi kaip privalomi, forma (toliau – sprendimas dėl įsipareigojimų). Sprendimas, kuriuo pritariama užsienio subsidijos grąžinimui pagal 7 straipsnio 6 dalį, laikomas sprendimu dėl įsipareigojimų. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktą sprendimo dėl neprieštaravimo (toliau – sprendimas dėl neprieštaravimo) forma, jei ji nustato, kad:

- a) preliminarus vertinimas, kaip nustatyta jos sprendime pradėti išsamų tyrimą, nepatvirtinamas, arba
- b) vidaus rinkos iškraipymą nusveria teigiamas poveikis, kaip tai suprantama 6 straipsnyje.

Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

5. Komisija, kiek įmanoma, stengiasi priimti sprendimą per 18 mėnesių nuo išsamaus tyrimo pradžios.

12 straipsnis

Laikinosios priemonės

1. Siekdama išsaugoti konkurenciją vidaus rinkoje ir užkirsti kelią nepataisomai žalai, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktą sprendimo, kuriuo nustatomos laikinosios priemonės, forma, kai:

- a) yra pakankamai požymių, kad finansinis įnašas yra užsienio subsidija ir iškreipia vidaus rinką, ir

- b) esama pavojaus, kad bus padaryta didelė ir nepataisoma žala konkurencijai vidaus rinkoje.

Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

2. Laikinosios priemonės visų pirma, bet ne išimtinai, gali būti 7 straipsnio 4 dalies a, c ir d punktuose nurodytos priemonės. Viešųjų pirkimų procedūrų atžvilgiu negali būti imamasi jokių laikinųjų priemonių.
3. Laikinosios priemonės taikomos arba tam tikrą laikotarpį, kuris gali būti pratęstas tiek, kiek tai būtina ir tinkama, arba iki tol, kol bus priimtas galutinis sprendimas.

13 straipsnis

Prašymai pateikti informaciją

1. Kad galėtų vykdyti šiuo reglamentu jai pavestas pareigas, Komisija gali prašyti informacijos pagal šį straipsnį.
2. Komisija gali reikalauti, kad tiriama įmonė pateiktų visą būtiną informaciją, įskaitant informaciją apie savo pasiūlymą viešųjų pirkimų procedūroje.
3. Komisija taip pat gali prašyti kitų įmonių ar įmonių asociacijų pateikti tą informaciją, įskaitant informaciją apie jų pasiūlymus viešųjų pirkimų procedūrose, tinkamai laikydamasi proporcingumo principo.

4. Prašyme pateikti informaciją pagal 2 arba 3 dalį:
 - a) nurodomas jo teisinis pagrindas ir tikslas, patikslinama, kokios informacijos reikia, ir nustatomas atitinkamas terminas, per kurį informacija turi būti pateikta;
 - b) pateikiamas pareiškimas, kad, jei pateikta informacija bus neteisinga, neišsami arba klaidinanti, galėtų būti skiriamos 17 straipsnyje numatytos vienkartinės arba periodinės baudos;
 - c) pateikiamas pareiškimas, kad nebendradarbiavimo atveju Komisija pagal 16 straipsnį gali priimti sprendimą remdamasi jos turimais faktais.
5. Komisijos prašymu valstybės narės jai suteikia visą būtiną informaciją, kad ji galėtų vykdyti šiuo reglamentu jai pavestas pareigas. 4 dalies a punktas taikomas *mutatis mutandis*.
6. Komisija taip pat gali prašyti trečiosios valstybės, kad ši pateiktų visą būtiną informaciją. 4 dalies a ir c punktai taikomi *mutatis mutandis*.
7. Komisija gali apklausti fizinius ar juridinius asmenis, kurie sutinka būti apklausti, siekdama gauti su tyrimo dalyku susijusios informacijos. Kai pokalbis rengiamas ne Komisijos patalpose, ne telefonu ir ne kitomis elektroninėmis priemonėmis, prieš pokalbį Komisija:
 - a) informuoja valstybę narę, kurios teritorijoje numatytas pokalbis, arba

- b) gauna trečiosios valstybės, kurios teritorijoje numatytas pokalbis, sutikimą.

14 straipsnis

Patikrinimai Sąjungoje

1. Kad galėtų vykdyti šiuo reglamentu jai pavestas pareigas, Komisija gali atlikti visus būtinus įmonių ir įmonių asociacijų patikrinimus.
2. Komisijai atliekant tokį patikrinimą, pareigūnams, kuriuos Komisija įgaliojo atlikti patikrinimą, suteikiama teisė:
 - a) patekti į visas įmonių ar įmonių asociacijų patalpas, teritoriją ir transporto priemones;
 - b) tikrinti buhalterines knygas ir kitus verslo dokumentus, nepriklausomai nuo to, kokioje laikmenoje jie saugomi, susipažinti su visa informacija, kuri yra prieinama tikrinamam subjektui, ir daryti tokių knygų ar dokumentų kopijas ar išrašus arba jų paprašyti;
 - c) prašyti bet kurio įmonės ar įmonių asociacijos atstovo arba darbuotojo paaiškinti faktus arba dokumentus, susijusius su patikrinimo objektu ir tikslu, ir užregistruoti atsakymus;
 - d) užplombuoti bet kurias verslo patalpas ir buhalterines knygas ar įrašus tokiam laikotarpiui ir tokiu mastu, koks būtinas patikrinimui atlikti.

3. Įmonė ar įmonių asociacija turi leisti atlikti patikrinimus, nurodytus atlikti Komisijos sprendimu. Pareigūnai ir kiti lydintieji asmenys, kuriuos Komisija įgaliojo atlikti patikrinimą, savo įgaliojimais naudojami pateikę Komisijos sprendimą, kuriame:
 - a) nurodytas patikrinimo objektas ir tikslas;
 - b) pateikiamas pareiškimas, kad nebendradarbiavimo atveju Komisija pagal 16 straipsnį gali priimti sprendimą remdamasi jos turimais faktais;
 - c) nurodyta galimybė skirti vienkartinės arba periodinės baudas, kaip numatyta 17 straipsnyje, ir
 - d) nurodoma teisė į tai, kad sprendimą gali peržiūrėti Teisingumo Teismas pagal SESV 263 straipsnį.
4. Tinkamu laiku iki patikrinimo Komisija apie patikrinimą ir datą, kada jis bus pradėtas, informuoja valstybę narę, kurios teritorijoje jis bus atliekamas.
5. Pareigūnai ir kiti valstybės narės, kurios teritorijoje bus atliekamas patikrinimas, įgalioti arba paskirti asmenys valstybės narės arba Komisijos prašymu aktyviai padeda Komisijos įgaliotiems pareigūnams ir kitiems lydintiesiems asmenims. Tuo tikslu jiems suteikiami 2 dalyje nurodyti įgaliojimai.

6. Kai Komisijos įgalioti pareigūnai ar kiti lydintieji asmenys nustato, kad įmonė ar įmonių asociacija priešinasi pagal šį straipsnį atliekamam patikrinimui, valstybė narė, kurios teritorijoje atliekamas patikrinimas, suteikia jiems reikiamą paramą ir, kai tikslinga, kreipiasi pagalbos į policiją ar kitą teisėsaugos instituciją, kad tie asmenys galėtų atlikti patikrinimą. Jei teikiant šioje dalyje numatytą pagalbą pagal nacionalines taisykles reikia teisminės institucijos leidimo, kreipiamasi dėl tokio leidimo. Tokio leidimo taip pat gali būti prašoma kaip atsargumo priemonės.
7. Komisijos prašymu valstybė narė savo teritorijoje pagal savo nacionalinę teisę atlieka patikrinimus arba taiko kitas faktų nustatymo priemones, kad nustatytų, ar esama užsienio subsidijos, iškraipančios vidaus rinką.

15 straipsnis

Patikrinimai už Sąjungos ribų

Kad galėtų vykdyti šiuo reglamentu jai pavestas pareigas, Komisija gali atlikti patikrinimus trečiosios valstybės teritorijoje, jei tos trečiosios valstybės vyriausybė buvo oficialiai informuota ir neprieštaravo, kad būtų atliktas patikrinimas. Komisija taip pat gali paprašyti įmonės ar įmonių asociacijos duoti sutikimą atlikti patikrinimą. 14 straipsnio 1 ir 2 dalys bei 3 dalies a ir b punktai taikomi *mutatis mutandis*.

16 straipsnis
Nebendradarbiavimas

1. Komisija gali priimti sprendimą pagal 10 straipsnį, 11 straipsnį, 25 straipsnio 3 dalies c punktą arba 31 straipsnio 2 dalį, remdamasi turimais faktais, jei tiriama įmonė arba užsienio subsidiją suteikusi trečioji valstybė:
 - a) atsiliepdama į 13 straipsnyje nurodytą prašymą pateikti informaciją pateikia neišsamią, neteisingą ar klaidinančią informaciją;
 - b) nepateikia prašomos informacijos per Komisijos nustatytą terminą;
 - c) atsisako leisti Komisijai atlikti patikrinimą Sąjungoje ar už jos ribų pagal 14 arba 15 straipsnį, arba
 - d) kitaip trukdo atlikti preliminarią peržiūrą arba išsamų tyrimą.
2. Jei įmonė ar įmonių asociacija, valstybė narė arba trečioji valstybė Komisijai pateikė neteisingą ar klaidinančią informaciją, į tą informaciją neatsižvelgiama.

3. Jei įmonė, įskaitant valstybės tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamą viešąją įmonę, nepateikia būtinos informacijos, kad būtų galima nustatyti, ar finansinis įnašas jai suteikia naudos, ta įmonė gali būti laikoma gavusia tokios naudos.
4. Kai remiamasi turimais faktais, procedūros rezultatas įmonei gali būti mažiau palankus, nei būtų buvęs tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi.

17 straipsnis

Vienkartinės ir periodinės baudos

1. Komisija gali priimti sprendimą skirti vienkartines arba periodines baudas, jei įmonė ar įmonių asociacija tyčia ar dėl aplaidumo:
 - a) atsiliepdama į 13 straipsnyje nurodytą prašymą pateikti informaciją pateikia neišsamią, neteisingą ar klaidinančią informaciją arba nepateikia informacijos per nustatytą laikotarpį;
 - b) per 14 straipsnyje numatytus patikrinimus pateikia ne visas reikalaujamas su vykdoma veikla susijusias buhalterines knygas ar kitus dokumentus;
 - c) atsakydama į klausimus, užduotus pagal 14 straipsnio 2 dalies c punktą:
 - i) pateikia neteisingą ar klaidinantį atsakymą,

- ii) per Komisijos nustatytą laikotarpį neištaiso darbuotojo pateikto neteisingo, neišsamaus ar klaidinančio atsakymo, arba
 - iii) nepateikia išsamaus atsakymo apie faktus, susijusius su patikrinimo, nurodyto atlikti pagal 14 straipsnio 3 dalį priimtame sprendime, objektu ir tikslu, arba atsisako pateikti tokį atsakymą;
 - d) atsisako leisti atlikti pagal 14 straipsnį nurodytus patikrinimus arba pažeidė plombas, uždėtas pagal 14 straipsnio 2 dalies d punktą, arba
 - e) nesilaiko teisės susipažinti su byla sąlygų arba informacijos atskleidimo sąlygų, kurias Komisija nustatė pagal 42 straipsnio 4 dalį.
2. Pagal 1 dalį skiriamos vienkartinės baudos turi neviršyti 1 % atitinkamos įmonės ar įmonių asociacijos bendros praėjusių finansinių metų apyvartos.
 3. Pagal 1 dalį skiriamos periodinės baudos turi neviršyti 5 % atitinkamos įmonės ar įmonių asociacijos bendros praėjusių finansinių metų vidutinės dienos apyvartos už kiekvieną pavėluotą darbo dieną ir yra skaičiuojamos nuo sprendime nustatytos dienos tol, kol ji nepateikia išsamios ir teisingos informacijos, kurios prašė Komisija, arba tol, kol nesutinka, kad būtų atliktas patikrinimas.
 4. Prieš priimdama sprendimą pagal 1 dalies a punktą, Komisija nustato galutinį dviejų savaičių terminą, per kurį įmonė ar įmonių asociacija turi pateikti trūkstamą informaciją.

5. Kai įmonė nesilaiko sprendimo dėl įsipareigojimų pagal 11 straipsnio 3 dalį, sprendimo, kuriuo nustatomos laikinosios priemonės pagal 12 straipsnį, arba sprendimo, kuriuo nustatomos kompensacinės priemonės pagal 11 straipsnio 2 dalį, Komisija gali priimti sprendimą skirti:

- a) vienkartinės baudas, neviršijančias 10 % atitinkamos įmonės bendros praėjusių finansinių metų apyvartos, arba
- b) periodines baudas, neviršijančias 5 % atitinkamos įmonės bendros praėjusių finansinių metų vidutinės dienos apyvartos už kiekvieną reikalavimų nesilaikymo dieną, skaičiuojant nuo Komisijos sprendimo skirti tokias baudas priėmimo dienos iki tol, kol Komisija nenustato, kad atitinkama įmonė laikosi sprendimo.

Komisija taip pat gali skirti tokias vienkartinės arba periodines baudas, jei įmonė nesilaiko pagal 11, 25 arba 31 straipsnį priimto sprendimo, kuriuo įmonė įpareigojama pranešti Komisijai apie būsimą jos dalyvavimą koncentracijose arba viešųjų pirkimų procedūrose pagal 8 straipsnį.

6. Nustatydama vienkartinės arba periodinės baudos dydį, Komisija atsižvelgia į pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę, tinkamai laikydamasi proporcingumo ir tinkamumo principų.

7. Jei atitinkama įmonė ar įmonių asociacija įvykdė pareigą, kurios vykdymui užtikrinti buvo skirta periodinė bauda, Komisija gali sumažinti galutinę periodinę baudą, palyginti su bauda, kuri būtų nustatyta pagal pirminį sprendimą skirti periodines baudas.

18 straipsnis

Atšaukimas

1. Komisija gali atšaukti pagal 11 straipsnio 2, 3 arba 4 dalį, 25 straipsnio 3 dalį ir 31 straipsnio 1, 2 arba 3 dalį priimtą sprendimą ir priimti naują įgyvendinimo aktą sprendimo forma bet kuriuo iš šių atvejų:
- a) įmonė, kuriai skirtas pradinis sprendimas, nesilaiko savo įsipareigojimų arba nesiima nustatytų kompensacinių priemonių;
 - b) pradinis sprendimas priimtas remiantis neišsamia, neteisinga arba klaidinančia informacija;
 - c) įsipareigojimai ar kompensacinės priemonės nėra veiksmingi.

Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

2. Tai, kad Komisija atšaukia seną ir priima naują sprendimą pagal 1 dalį, nedaro poveikio perkančiosios organizacijos ar perkančiojo subjekto sprendimui skirti sutartį. Tai taip pat nedaro poveikio sutarčiai, kuri jau sudaryta priėmus tokį sprendimą dėl skyrimo.

3 skyrius

Koncentracijos

19 straipsnis

Užsienio subsidijų sukelti vidaus rinkos iškreipymai koncentracijų atveju

Vertinant, ar užsienio subsidija koncentracijos atveju iškreipia vidaus rinką, kaip tai suprantama 4 arba 5 straipsnyje, apsiribojama tik atitinkama konkrečia koncentracija. Vertinant atsižvelgiama tik į užsienio subsidijas, suteiktas per trejus metus iki sutarties sudarymo, viešo pasiūlymo paskelbimo arba kontrolinio akcijų paketo įsigijimo.

20 straipsnis

Koncentracijos ir pranešimo ribinės vertės

1. Šio reglamento tikslais laikoma, kad koncentracija atsiranda tada, kai ilgalaikis kontrolės pasikeitimas įvyksta dėl kurios nors iš šių priežasčių:
 - a) dviejų arba daugiau anksčiau savarankiškų įmonių arba jų dalių susijungimo;
 - b) įsigijimo, kai įmonę įsigijo vienas arba daugiau asmenų, kurie jau kontroliuoja bent vieną įmonę, arba kai įmonę įsigijo viena ar kelios įmonės pirkdamos vertybinius popierius arba turtą, sudariusios sutartį arba kitomis priemonėmis, kurios leidžia tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoti vieną arba kelias kitas įmones arba jų dalis.

2. Bendrosios įmonės, kuri nuolat atlieka visas savarankiško ūkio subjekto funkcijas, sukūrimas yra laikomas koncentracija, kaip tai suprantama 1 dalyje.
3. Šio reglamento tikslais laikoma, kad koncentracija, apie kurią reikia pranešti, atsiranda tada, kai ją įvykdžius:
 - a) bent viena iš susijungiančių įmonių, įgyta įmonė arba bendroji įmonė yra įsisteigusi Sąjungoje ir jos bendra apyvarta Sąjungoje yra ne mažesnė kaip 500 mln. EUR, ir
 - b) toliau išvardytos įmonės per trejus metus iki sutarties sudarymo, viešo siūlymo paskelbimo arba kontrolinio paketo įgijimo kartu iš trečiųjų valstybių gavo didesnę kaip 50 mln. EUR bendrą finansinį įnašą:
 - i) įsigijimo atveju – įgijėjas (-ai) ir įgyta įmonė,
 - ii) susijungimo atveju – susijungiančios įmonės,
 - iii) bendrosios įmonės atveju – įmonės, sukuriančios bendrą įmonę, ir bendra įmonė.

4. Nelaikoma, kad koncentracija atsiranda, kai:

- a) kredito įstaigos, kitos finansų įstaigos arba draudimo bendrovės, kurių įprastinė veikla yra sandorių sudarymas ir prekyba vertybiniais popieriais savo naudai arba kitų naudai, laikinai turi vertybinių popierių, kurių jos įsigijo įmonėje siekdamos juos perparduoti su sąlyga, kad jos nesinaudoja balsavimo teise dėl tų vertybinių popierių siekdamos daryti įtaką tos įmonės konkurenciniam elgesiui, arba su sąlyga, kad jos naudojasi tokiomis balsavimo teisėmis tik ruošdamosi perduoti visą arba dalį tos įmonės arba jos turtą, arba šiuos vertybinius popierius, ir su sąlyga, kad bet koks toks perdavimas įvyksta per vienus metus nuo įsigijimo dienos;
- b) kontrolę įgyja pareigūnas pagal valstybės narės teisę dėl įmonės likvidavimo, veiklos nutraukimo, nemokumo, mokėjimų nutraukimo, kompromisinių susitarimų arba panašių procedūrų;

- c) 1 dalies b punkte nurodytas operacijas vykdo finansų kontroliuojančiosios (holdingo) įmonės, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES¹ 2 straipsnio 15 punkte, su sąlyga, kad balsavimo teisėmis dėl akcijų paketo, visų pirma skiriant įmonių, kuriose tos holdingo įmonės turi akcijų, valdymo ir priežiūros organų narius, naudojamosi tik tam, kad būtų išlaikyta visa tų investicijų vertė, o ne tiesiogiai ar netiesiogiai nustatytas tų įmonių konkurencinis elgesys.

Esant prašymui, Komisija pirmos pastraipos a punkte nurodytą vienų metų laikotarpį gali pratęsti, jei atitinkamos įstaigos arba bendrovės gali įrodyti, kad perdavimo pagrįstai nebuvo įmanoma įvykdyti per nustatytą laikotarpį.

5. Kontrolės samprata apima teises, sutartis arba bet kokias kitas priemones, kurios atskirai arba kartu, atsižvelgiant į visas faktines ir teises aplinkybes, suteikia galimybę daryti lemiamą poveikį įmonei, ypač:
- a) nuosavybės teise arba teise naudotis visu įmonės turtu arba jo dalimi;
 - b) teisėmis arba sutartimis, kurios leidžia daryti lemiamą poveikį formuojant įmonės organus, jiems balsuojant arba priimant sprendimus.

¹ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

6. Kontrolę įgyja asmenys arba įmonės, kurie:
- a) yra teisių turėtojai arba turi teisių pagal atitinkamas sutartis, arba
 - b) nebūdami tokių teisių turėtojai arba neturėdami jų pagal tokias sutartis turi įgaliojimus naudotis iš jų išplaukiančiomis teisėmis.

21 straipsnis

Išankstiniai pranešimai apie koncentracijas

1. Apie koncentracijas, apie kurias reikia pranešti, Komisijai pranešama prieš jas įvykdant ir po to, kai buvo sudaryta sutartis, paskelbtas viešas konkursas arba įsigytas kontrolinis akcijų paketas.
2. Atitinkamos įmonės taip pat gali pranešti apie siūlomą koncentraciją, kai jos įrodo Komisijai savo sąžiningus ketinimus sudaryti susitarimą arba, jeigu skelbiamas viešas konkursas, kai jos viešai paskelbia apie savo ketinimą pateikti paraišką, jeigu dėl numatomo susitarimo arba paraiškos susidarytų koncentracija, apie kurią reikia pranešti pagal 1 dalį.
3. Apie koncentraciją, susidarančią susijungus įmonėms, kaip tai suprantama 20 straipsnio 1 dalies a punkte, arba įgijus bendrą kontrolę, kaip tai suprantama 20 straipsnio 1 dalies b punkte, bendrai praneša tame susijungime dalyvaujančios arba bendrą kontrolę įgyjančios šalys. Visais kitais atvejais pranešimą pateikia asmuo arba įmonė, įsigijusi vienos arba kelių įmonių arba jų dalių kontrolę.

4. Jei atitinkamos įmonės neįvykdo savo pareigos pranešti, Komisija gali peržiūrėti koncentraciją, apie kurią reikia pranešti, pagal šį reglamentą, prašydama pranešti apie tą koncentraciją. Tokiu atveju Komisija neprivalo laikytis 24 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytų terminų.
5. Komisija gali pareikalauti iš anksto pranešti apie bet kokią koncentraciją, apie kurią nereikia pranešti, kaip tai suprantama 20 straipsnyje, bet kuriuo metu iki jos įgyvendinimo, jei Komisija įtaria, kad atitinkamos įmonės per trejus metus iki koncentracijos galėjo gauti užsienio subsidijų. Šio reglamento tikslais tokia koncentracija laikoma koncentracija, apie kurią reikia pranešti.

22 straipsnis

Apyvartos apskaičiavimas

1. Bendroji apyvarta apima koncentracijoje dalyvaujančių įmonių per praėjusius finansinius metus vykdant jų įprastą veiklą už prekių pardavimą ir paslaugų teikimą gautas sumas, išskaičiavus prekybines nuolaidas ir pridėtinės vertės mokestį bei kitus tiesiogiai su apyvarta susijusius mokesčius. Atitinkamos įmonės bendroji apyvarta neapima bet kurių 4 dalyje nurodytų įmonių tarpusavyje parduotų produktų arba suteiktų paslaugų.

Apyvarta Sąjungoje apima įmonėms arba vartotojams Sąjungoje parduotus produktus ir suteiktas paslaugas.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, kai koncentraciją sudaro vienos ar kelių įmonių dalių įsigijimas, nepriklausomai nuo to, ar tos dalys yra savarankiški juridiniai subjektai, atsižvelgiama tik į tą pardavėjo ar pardavėjų apyvartą, kuri yra susijusi su dalimis, kurios yra koncentracijos objektas.

Tačiau du arba daugiau sandorių, kaip tai suprantama šios dalies pirmoje pastraipoje, kuriuos per dvejų metų laikotarpį sudaro tie patys asmenys arba įmonės, laikomi viena ir ta pačia koncentracija, kuri atsiranda tą dieną, kai sudaromas paskiausias sandoris.

3. Vietoj apyvartos naudojama:

- a) kredito įstaigų ir kitų finansų įstaigų atveju – šių rūšių pajamų suma, kaip apibrėžta Tarybos direktyvoje 86/635/EEB¹, atskaičius pridėtinės vertės mokestį ir kitus su šių rūšių pajamomis tiesiogiai susijusius mokesčius, kai tinkama:
- i) pajamos iš palūkanų ir panašios pajamos;

¹ 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyva 86/635/EEB dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės (OL L 372, 1986 12 31, p. 1).

- ii) pajamos iš vertybinių popierių:
 - pajamos iš akcijų ir kitų kintamų pajamų vertybinių popierių,
 - pajamos iš dalyvavimo kitų įmonių kapitale,
 - pajamos iš akcijų susijusiose įmonėse;
 - iii) gautini komisiniai;
 - iv) grynas pelnas iš finansinių operacijų;
 - v) kitos veiklos pajamos;
- b) draudimo įmonių atveju – bendra pasirašytų įmokų suma, kurią sudaro visos sumos, gautos arba gautinos pagal draudimo įmonių išduotas arba jų vardu išduotas draudimo sutartis, taip pat įskaitant išmokamas perdraudimo įmokas, atskaičius mokesčius ir parafiskalinius įnašus arba rinkliavas, nustatomus atsižvelgiant į individualias draudimo įmokas arba bendrą draudimo įmokų apimtį.

Taikant a punktą kredito įstaigos arba finansų įstaigos apyvartą Sąjungoje sudaro tame punkte apibrėžtų rūšių pajamos, kurias gauna tos įstaigos filialas ar padalinys, įsteigtas Sąjungoje.

Taikant b punktą, draudimo įmonės atveju apyvartą Sąjungoje sudaro iš Sąjungos rezidentų gautų draudimo įmokų suma.

4. Nedarant poveikio 2 daliai, bendra atitinkamos įmonės apyvarta apskaičiuojama sudedant šias atitinkamas apyvartas:
- a) atitinkamos įmonės;
 - b) tų įmonių, kuriose konkreti įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai:
 - i) valdo daugiau nei pusę kapitalo arba verslo aktyvų,
 - ii) turi įgaliojimus naudotis daugiau kaip puse balsavimo teisių,
 - iii) turi įgaliojimus skirti daugiau nei pusę narių į priežiūros tarybą, valdybą arba tas įmones teisiškai atstovaujančius organus, arba
 - iv) turi tų įmonių valdymo teisę;
 - c) įmonių, turinčių atitinkamoje įmonėje b punkte nurodytas teises ar įgaliojimus;
 - d) įmonių, kuriose c punkte nurodyta įmonė turi b punkte nurodytas teises ar įgaliojimus;
 - e) įmonių, kuriose a–d punktuose nurodytos dvi ar daugiau įmonių bendrai turi b punkte nurodytas teises ar įgaliojimus.

5. Kai atitinkamos įmonės bendrai turi 4 dalies b punkte išvardytas teises ar įgaliojimus, apskaičiuojant atitinkamų įmonių bendrą apyvartą:
- a) atsižvelgiama į apyvartą, susijusią su produktų pardavimu ir paslaugų teikimu, vykstančiu tarp bendrosios įmonės ir bet kurių trečiųjų įmonių ir ši apyvarta proporcingai ir lygiai padalijama atitinkamoms įmonėms;
 - b) neatsižvelgiama į apyvartą, susijusią su produktų pardavimu arba paslaugų teikimu, vykstančiu tarp bendrosios įmonės ir kiekvienos iš atitinkamų įmonių arba bet kurios kitos įmonės, susijusios su viena iš jų, kaip nustatyta 4 dalies b–e punktuose.

23 straipsnis

Finansinių įnašų sumavimas

Bendras finansinis įnašas atitinkamai įmonei apskaičiuojamas sudedant atitinkamus finansinius įnašus, kuriuos trečiosios valstybės suteikė visoms 22 straipsnio 2 dalyje ir 4 dalies a–e punktuose nurodytoms įmonėms.

24 straipsnis

Koncentracijų sustabdymas ir terminai

1. Koncentracija, apie kurią reikia pranešti, nevykdoma, kol apie ją nepranešta.

Be to, kai:

- a) Komisija gauna išsamų pranešimą, koncentracija nevykdoma 25 darbo dienas nuo to pranešimo gavimo;
- b) Komisija pradeda išsamų tyrimą ne vėliau kaip per 25 darbo dienas nuo išsamaus pranešimo gavimo, koncentracija nevykdoma 90 darbo dienų nuo išsamaus tyrimo pradžios. Tas laikotarpis pratęsiamas 15 darbo dienų, jei atitinkamos įmonės pasiūlo prisiimti įsipareigojimus pagal 7 straipsnį, siekdamos ištaisyti vidaus rinkos iškraipymą;
- c) Komisija priima sprendimą pagal 25 straipsnio 3 dalies a arba b punktą, koncentracija gali būti vykdoma po to priėmimo.

Laikotarpis, nurodytas a ir b punktuose, prasideda kitą darbo dieną po išsamaus pranešimo gavimo arba po atitinkamo Komisijos sprendimo priėmimo dienos.

2. 1 dalimi neužkertamas kelias skelbti viešą konkursą arba sudaryti vertybinių popierių sandorių serijas, įskaitant tuos vertybinius popierius, kuriuos galima paversti kitais vertybiniais popieriais, kuriais galima prekiauti rinkoje, pavyzdžiui, vertybinių popierių biržoje, ir kai šiais vertybiniais popieriais iš įvairių pardavėjų įgyjama kontrolė, jeigu:
 - a) apie koncentraciją nedelsiant pranešama Komisijai pagal 21 straipsnį, ir
 - b) vertybinių popierių įgijėjas nesinaudoja konkrečių vertybinių popierių teikiamomis balsavimo teisėmis arba jomis naudojasi tik siekdamas išlaikyti visą savo investicijų vertę remdamasis Komisijos nustatyta nukrypti leidžiančia nuostata pagal šio straipsnio 3 dalį.
3. Gavusi prašymą Komisija gali leisti nukrypti nuo 1 ir 2 dalyse išdėstytų pareigų. Prašyme taikyti leidžiančią nukrypti nuostatą nurodomi tokio prašymo motyvai. Priimdama sprendimą dėl prašymo, Komisija visų pirma atsižvelgia į koncentracijos sustabdymo poveikį vienai ar kelioms su ja susijusioms įmonėms arba trečiajai šaliai ir į koncentracijos keliamą vidaus rinkos iškraipymo riziką. Dėl tokios nukrypti leidžiančios nuostatos gali būti taikomos tam tikros sąlygos ir pareigos, siekiant užtikrinti, kad nebūtų iškraipoma vidaus rinka. Taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą galima prašyti ir prašymas gali būti patenkintas bet kuriuo metu, tiek prieš pranešimą, tiek sudarius sandorį.
4. Šio straipsnio 1 dalies b punkte numatyti terminai pratęsimi, jei atitinkamos įmonės dėl to pateikia prašymą ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo išsamaus tyrimo pagal 10 straipsnį pradžios. Atitinkamos įmonės gali pateikti tik vieną tokį prašymą.

Komisija šio straipsnio 1 dalies b punkte numatytus terminus gali pratęsti bet kuriuo metu po išsamaus tyrimo pradžios, gavusi atitinkamų įmonių sutikimą.

Bendra pagal šią dalį pratęsto termino trukmė neturi viršyti 20 darbo dienų.

5. Komisija išimties tvarka gali sustabdyti 1 dalyje numatytus terminus, jei įmonės nepateikė išsamios informacijos, kurios ji paprašė pagal 13 straipsnį, arba atsisakė leisti atlikti patikrinimą, nurodytą sprendimu pagal 14 straipsnį.
6. Komisija gali priimti sprendimą pagal 25 straipsnio 3 dalį nebūdama susaistyta šio straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytų terminų, kai:
 - a) ji nustato, kad koncentracija įvykdyta pažeidžiant įsipareigojimus, susijusius su pagal 25 straipsnio 3 dalies a punktą priimtu sprendimu, arba
 - b) sprendimas buvo atšauktas pagal 25 straipsnio 1 dalį.
7. Bet kuris sandoris, įvykdytas pažeidžiant 1 dalį, laikomas galiojančiu tik priėmus sprendimą pagal 25 straipsnio 3 dalį.

8. Šis straipsnis neturi poveikio vertybinių popierių sandorių galiojimui, įskaitant tuos vertybinius popierius, kuriuos galima paversti kitais vertybiniais popieriais, kuriais galima prekiauti rinkoje, pavyzdžiui, vertybinių popierių biržoje, išskyrus tuo atveju, jei pirkėjas ir pardavėjas žinojo arba turėjo žinoti, kad sandoris atliktas pažeidžiant 1 dalį.

25 straipsnis

Procedūrinės taisyklės,

taikomos koncentracijų, apie kurias pranešta, preliminariai peržiūrai ir išsamiam tyrimui

1. Koncentracijoms, apie kurias pranešta, taikomas 10 straipsnis, 11 straipsnio 1, 3 ir 4 dalys, 12–16 ir 18 straipsniai.
2. Komisija gali pradėti išsamų tyrimą pagal 10 straipsnio 3 dalį ne vėliau kaip per 25 darbo dienas nuo išsamaus pranešimo gavimo.
3. Atlikusi išsamų tyrimą, Komisija priima įgyvendinimo aktą vieno iš šių sprendimų forma:
 - a) sprendimas dėl įsipareigojimų pagal 11 straipsnio 3 dalį;
 - b) sprendimas dėl neprieštaravimo pagal 11 straipsnio 4 dalį, arba
 - c) sprendimas, kuriuo draudžiama koncentracija, jei Komisija nustato, kad užsienio subsidija iškraipo vidaus rinką, kaip nustatyta 4–6 straipsniuose.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

4. Sprendimai pagal 3 dalį priimami ne vėliau kaip per 90 darbo dienų nuo išsamaus tyrimo pradžios, prireikus pratęsiant pagal 24 straipsnio 1 dalies b punktą bei 4 ir 5 dalis. Jei Komisija per tą laiką sprendimo nepriima, atitinkamoms įmonėms leidžiama vykdyti koncentraciją.
5. Visuose prašymuose, kad įmonė pateiktų informaciją, Komisija nurodo, ar terminų taikymas bus sustabdytas pagal 24 straipsnio 5 dalį, jei įmonė per nustatytą laikotarpį nepateiks išsamios informacijos.
6. Nustačiusi, kad koncentracija, apie kurią reikia pranešti pagal 21 straipsnio 1 dalį, arba koncentracija, apie kurią Komisijos prašymu buvo pranešta pagal 21 straipsnio 5 dalį, jau buvo įgyvendinta ir kad užsienio subsidijos toje koncentracijoje iškraipo vidaus rinką, kaip nustatyta 4, 5 ir 6 straipsniuose, Komisija gali patvirtinti vieną iš šių priemonių:
 - a) reikalauti, kad atitinkamos įmonės nutrauktų koncentraciją, visų pirma nutraukdamos susijungimą arba perduodamos visas įsigytas akcijas arba turtą, kad būtų galima grįžti į pradinę padėtį iki koncentracijos įvykdymo, arba, kai grįžti į pradinę padėtį nutraukiant koncentraciją neįmanoma – imtis bet kokių kitų tinkamų priemonių, kad kiek įmanoma būtų grįžta į pradinę padėtį;

- b) nustatyti bet kokią kitą tinkamą priemonę siekiant užtikrinti, kad atitinkamos įmonės nutrauktų koncentraciją arba imtųsi kitų priemonių, kad būtų grįžta į pradinę padėtį, kaip reikalaujama jos sprendime.

Komisija gali imtis šios dalies a ir b punktuose nurodytų priemonių arba sprendimu pagal šio straipsnio 3 dalies c punktą, arba atskiru sprendimu.

Komisija, priimdama įgyvendinimo aktą sprendimo forma, gali imtis bet kurios iš šios dalies a arba b punkte nurodytų priemonių, jei nustato, kad koncentracija buvo įvykdyta pažeidžiant pagal šio straipsnio 3 dalies a punktą priimtą sprendimą, kuriuo nustatyta, kad, jei nebūtų prisiimti įsipareigojimai, koncentracija atitiktų šio straipsnio 3 dalies c punkte nustatytą kriterijų.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

7. Komisija taip pat gali priimti įgyvendinimo aktą sprendimo, kuriuo nustatomos 12 straipsnyje nurodytos laikinosios priemonės, forma tais atvejais, kai:

- a) koncentracija įvykdyta pažeidžiant 21 straipsnį;
- b) koncentracija įvykdyta pažeidžiant sprendimą dėl įsipareigojimų pagal šio straipsnio 3 dalies a punktą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

26 straipsnis

Koncentracijoms taikomos vienkartinės ir periodinės baudos

1. Komisija gali skirti vienkartinės arba periodinės baudas, kaip nustatyta 17 straipsnyje.
2. Komisija savo sprendimu gali atitinkamoms įmonėms taip pat skirti vienkartinės baudas, neviršijančias 1 % jų bendros praėjusių finansinių metų apyvartos, jei tos įmonės tyčia ar dėl aplaidumo pateikia neteisingą ar klaidinančią informaciją pranešime pagal 21 straipsnį arba jo papildyme.
3. Komisija savo sprendimu gali atitinkamoms įmonėms taip pat skirti vienkartinės baudas, neviršijančias 10 % jų bendros praėjusių finansinių metų apyvartos, jei tos įmonės tyčia ar dėl aplaidumo:
 - a) nepraneša apie koncentraciją, apie kurią reikia pranešti pagal 21 straipsnį prieš ją įvykdant, išskyrus atvejus, kai joms aiškiai leidžiama tai daryti pagal 24 straipsnį;
 - b) vykdo koncentraciją, apie kurią pranešta, pažeisdamos 24 straipsnį;
 - c) vykdo koncentraciją, apie kurią pranešta ir kurią uždrausta vykdyti pagal 25 straipsnio 3 dalies c punktą;
 - d) apėjo arba mėgino apeiti reikalavimus pranešti, kaip nurodyta 39 straipsnio 1 dalyje.

4 skyrius

Viešųjų pirkimų procedūros

27 straipsnis

Užsienio subsidijos, iškraipančios vidaus rinką vykdant viešųjų pirkimų procedūras

Užsienio subsidijos, dėl kurių iškraipoma arba gali būti iškraipyta viešųjų pirkimų procedūra, suprantamos kaip užsienio subsidijos, kuriomis ekonominės veiklos vykdytojui suteikiama galimybė pateikti pasiūlymą, kuris būtų nepagrįstai palankus, palyginti su atitinkamais darbais, prekėmis ar paslaugomis. Vertinant, ar esama vidaus rinkos iškraipymų, kaip nustatyta 4 straipsnyje, ir ar pasiūlymas yra nepagrįstai palankus, palyginti su atitinkamais darbais, prekėmis ar paslaugomis, apsiribojama tik atitinkama viešųjų pirkimų procedūra. Vertinant atsižvelgiama tik į užsienio subsidijas, suteiktas per trejus metus iki pranešimo.

28 straipsnis

Pranešimams apie viešųjų pirkimų procedūras taikomos ribinės vertės

1. Šio reglamento tikslais laikoma, kad apie užsienio finansinį įnašą, gautą vykdant viešųjų pirkimų procedūrą, būtina pranešti, kai:
 - a) numatoma to viešojo pirkimo arba preliminariosios sutarties vertė be PVM, apskaičiuota pagal Direktyvos 2014/23/ES 8 straipsnyje, Direktyvos 2014/24/ES 5 straipsnyje ir Direktyvos 2014/25/ES 16 straipsnyje išdėstytas nuostatas, arba numatoma bendra konkretaus viešojo pirkimo pagal dinaminę pirkimo sistemą vertė yra 250 mln. EUR arba didesnė, ir
 - b) ekonominės veiklos vykdytojai, įskaitant jo patronuojamąsias bendroves, neturinčias komercinio savarankiškumo, jo kontroliuojančiąsias bendroves ir, kai taikytina, jo pagrindinius subrangovus ir tiekėjus, dalyvaujančius tame pačiame konkurse vykdant viešųjų pirkimų procedūrą, per trejus metus iki pranešimo arba, jei taikytina, atnaujinto pranešimo dienos buvo skirtas bendras finansinis įnašas, kurio dydis yra 4 mln. EUR arba daugiau kiekvienos trečiosios valstybės atveju.

2. Jei perkančioji organizacija arba perkantysis subjektas nusprendžia padalyti viešąjį pirkimą į dalis, laikoma, kad apie užsienio finansinį įnašą, gautą vykdant viešųjų pirkimų procedūrą, būtina pranešti, kai numatoma viešojo pirkimo vertė be PVM viršija 1 dalies a punkte nustatytą ribinę vertę ir dalies vertė arba bendra visų dalių, dėl kurių konkurso dalyvis teikia paraišką, vertė yra 125 mln. EUR arba didesnė, o užsienio finansinis įnašas yra lygus 1 dalies b punkte nustatytai ribinei vertei arba yra už ją didesnis.
3. Sutarčių, kurioms taikoma Direktyva 2009/81/EB, skyrimo procedūroms šis skyrius netaikomas.
4. Direktyvos 2014/24/ES 32 straipsnio 2 dalies c punkte ir Direktyvos 2014/25/ES 50 straipsnio d punkte numatytoms sutarčių skyrimo procedūroms taikomos šio reglamento 2 skyriaus nuostatos ir joms netaikomas šio reglamento 4 skyrius.

5. Nukrypstant nuo 29 straipsnio 1 dalies, kai atlikti darbus, tiekti prekes arba teikti paslaugas gali tik konkretus ekonominės veiklos vykdytojas pagal Direktyvos 2014/23/ES 31 straipsnio 4 dalį, Direktyvos 2014/24/ES 32 straipsnio 2 dalies b punktą ir Direktyvos 2014/25/ES 50 straipsnio c punktą, o numatoma sutarties vertė yra lygi šio straipsnio 1 dalies a punkte nustatytai vertei arba yra už ją didesnė, pasiūlymą arba prašymą dalyvauti teikiantys ekonominės veiklos vykdytojai informuoja Komisiją apie visus užsienio finansinius įnašus, jei tenkinama šio straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta sąlyga. Nedarant poveikio galimybei inicijuoti peržiūrą pagal šio reglamento 2 skyrių, tokios informacijos pateikimas nelaikomas pranešimu ir dėl jo neatliekami tyrimai pagal šį skyrių.
6. Perkančioji organizacija arba perkantysis subjektas skelbime apie pirkimą arba, jei vykdoma procedūra be išankstinio skelbimo apie pirkimą, pirkimo dokumentuose pareiškia, kad ekonominės veiklos vykdytojams taikoma 29 straipsnyje nustatyta pareiga pranešti. Tačiau, jeigu tokio pareiškimo nėra, tai nedaro poveikio šio reglamento taikymui sutartims, patenkančioms į jo taikymo sritį.

29 straipsnis

Išankstinis pranešimas arba deklaracija

apie vykdant viešųjų pirkimų procedūras gautus užsienio finansinius įnašus

1. Kai tenkinamos pranešimo apie finansinius įnašus pagal 28 straipsnio 1 ir 2 dalis sąlygos, viešųjų pirkimų procedūroje dalyvaujantys ekonominės veiklos vykdytojai praneša perkančiajai organizacijai arba perkančiajam subjektui apie visus užsienio finansinius įnašus, kaip apibrėžta 28 straipsnio 1 dalies b punkte. Visais kitais atvejais ekonominės veiklos vykdytojai deklaracijoje išvardija visus gautus užsienio finansinius įnašus ir patvirtina, kad apie gautus užsienio finansinius įnašus nereikia pranešti pagal 28 straipsnio 1 dalies b punktą. Atviro konkurso atveju pranešimas arba deklaracija pateikiami tik vieną kartą, kartu su pasiūlymu. Vykdam daugiaetapę procedūrą, pranešimas arba deklaracija pateikiami du kartus: pirmą kartą – pateikiant prašymą dalyvauti, o vėliau – kaip atnaujintas pranešimas arba atnaujinta deklaracija kartu su pateiktu pasiūlymu arba galutiniu pasiūlymu.
2. Kai pranešimas arba deklaracija pateikiami, perkančioji organizacija arba perkantysis subjektas nedelsdami perduoda pranešimą arba deklaraciją Komisijai.

3. Jei kartu su prašymu dalyvauti arba pasiūlymu pranešimas arba deklaracija nėra pateikiami, perkančioji organizacija arba perkantysis subjektas gali paprašyti atitinkamų ekonominės veiklos vykdytojų pateikti atitinkamą dokumentą per 10 darbo dienų. Ekonominės veiklos vykdytojų, kuriems taikomos šiame straipsnyje nustatytos pareigos, pateiktus pasiūlymus arba prašymus dalyvauti, prie kurių galiausiai nepridedamas pagal 1 dalį pateikiamas pranešimas arba deklaracija, nors to pagal šią dalį buvo paprašiusi perkančioji organizacija arba perkantysis subjektas, perkančioji organizacija arba perkantysis subjektas pripažįsta neatitinkančiais reikalavimų ir juos atmeta. Perkančioji organizacija arba perkantysis subjektas informuoja Komisiją apie tą atmetimą.
4. Komisija nepagrįstai nedelsdama išnagrinėja gauto pranešimo turinį. Jei Komisija nustato, kad pranešimas yra neišsamus, ji pateikia savo išvadas perkančiajai organizacijai arba perkančiajam subjektui ir atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui, ir paprašo to ekonominės veiklos vykdytojo papildyti jo turinį per 10 darbo dienų. Jei, nepaisant Komisijos pagal šią dalį pateikto prašymo, kartu su pasiūlymu arba prašymu dalyvauti pateikiamas pranešimas tebėra neišsamus, Komisija priima sprendimą, kuriuo tas pasiūlymas paskelbiamas neatitinkančiu reikalavimų. Tame sprendime Komisija taip pat paprašo perkančiosios organizacijos arba perkančiojo subjekto priimti sprendimą, kuriuo atmetamas toks reikalavimų neatitinkantis pasiūlymas arba prašymas dalyvauti.

5. Pareiga pranešti apie užsienio finansinius įnašus pagal šį straipsnį taikoma ekonominės veiklos vykdytojams, ekonominės veiklos vykdytojų grupėms, nurodytoms Direktyvos 2014/23/ES 26 straipsnio 2 dalyje, Direktyvos 2014/24/ES 19 straipsnio 2 dalyje ir Direktyvos 2014/25/ES 37 straipsnio 2 dalyje, taip pat pagrindiniams subrangovams ir pagrindiniams tiekėjams, kurie yra žinomi išsamaus pranešimo ar deklaracijos arba išsamaus atnaujinto pranešimo ar deklaracijos pateikimo metu. Šio reglamento tikslais subrangovas arba tiekėjas laikomas pagrindiniu, jei jo dalyvavimu užtikrinami pagrindiniai sutarties vykdymo elementai, ir visais atvejais, kai jo įnašo ekonominė dalis viršija 20 % pateikto pasiūlymo vertės.
6. Ekonominės veiklos vykdytojų grupių, pagrindinių subrangovų ir pagrindinių tiekėjų vardu pagrindinis rangovas, kaip tai suprantama direktyvose 2014/24/ES ir 2014/25/ES, arba pagrindinis koncesininkas, kaip tai suprantama direktyvoje 2014/23/ES, užtikrina, kad pranešimas arba deklaracija būtų pateikti. 33 straipsnio tikslais pagrindinis rangovas arba pagrindinis koncesininkas atsako tik už duomenų, susijusių su jo paties užsienio finansiniais įnašais, teisingumą.

7. Jei perkančioji organizacija arba perkantysis subjektas, nagrinėdami pasiūlymus, įtaria, kad esama užsienio subsidijų, nors buvo pateikta deklaracija, apie tokius įtarimus jie nedelsdami praneša Komisijai. Nedarant poveikio direktyvose 2014/24/ES ir 2014/25/ES nustatytiems perkančiųjų organizacijų arba perkančiųjų subjektų įgaliojimams nagrinėti, ar pasiūlyta neįprastai maža kaina, perkančioji organizacija arba perkantysis subjektas neatlieka vertinimo, ar pasiūlyta neįprastai maža kaina, jei toks vertinimas būtų inicijuotas vien tik esant įtarimams apie galimą užsienio subsidijų buvimą. Jei Komisija padaro išvadą, kad nėra nepagrįstai palankaus pasiūlymo, kaip tai suprantama šiame reglamente, ji apie tai praneša atitinkamai perkančiajai organizacijai arba perkančiajam subjektui. Kiti juridiniai ar fiziniai asmenys gali pranešti Komisijai bet kokią informaciją, susijusią su vidaus rinkos iškreipymą sukeliančiomis užsienio subsidijomis, ir gali pranešti bet kokius įtarimus, kad galimai pateikta melaginga deklaracija.

8. Nedarant poveikio Komisijos galimybei pradėti *ex officio* procedūrą, jei Komisija įtaria, kad ekonominės veiklos vykdytojas galėjo gauti naudos iš užsienio subsidijų per trejus metus iki pasiūlymo arba prašymo dalyvauti viešųjų pirkimų procedūroje pateikimo dienos, ji gali iki sutarties skyrimo paprašyti pranešti apie trečiųjų valstybių tam ekonominės veiklos vykdytojui viešųjų pirkimų procedūros metu suteiktus užsienio finansinius įnašus, apie kuriuos nereikia pranešti pagal 28 straipsnio 1 dalį arba kuriems taikoma 30 straipsnio 4 dalis. Jei Komisija paprašė pranešti apie tokį finansinį įnašą, jis laikomas užsienio finansiniu įnašu, apie kurį reikia pranešti vykdant viešųjų pirkimų procedūrą, ir jam taikomos 4 skyriuje išdėstytos nuostatos.

30 straipsnis

Procedūrinės taisyklės, taikomos vykdant viešųjų pirkimų procedūrą gautų finansinių įnašų, apie kuriuos pranešta, preliminariai peržiūrai ir išsamiam tyrimui

1. Vykdant viešųjų pirkimų procedūras gautiems finansiniams įnašams, apie kuriuos pranešta, taikomas 10 straipsnis, 11 straipsnio 1, 3 ir 4 dalys, 13, 14, 15, 16, 18 ir 23 straipsniai.

2. Komisija atlieka preliminarią peržiūrą ne vėliau kaip per 20 darbo dienų po išsamaus pranešimo gavimo dienos. Tinkamai pagrįstais atvejais Komisija gali šį terminą vieną kartą pratęsti 10 darbo dienų.
3. Komisija per preliminarios peržiūros užbaigimo terminą nusprendžia, ar inicijuoti išsamų tyrimą, ir nedelsdama apie tai praneša atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui ir perkančiajai organizacijai arba perkančiajam subjektui.
4. Jei Komisija užbaigė preliminarią peržiūrą nepriėmusi sprendimo ir gauna naujos informacijos, leidžiančios įtarti, kad pateiktas pranešimas arba deklaracija buvo neišsamūs, arba jei toks pranešimas ar deklaracija Komisijai neperduodami, ji gali paprašyti papildomos informacijos pagal 29 straipsnio 4 dalį. Remdamasi šia nauja informacija, Komisija gali iš naujo pradėti preliminarią peržiūrą. Kai preliminari peržiūra inicijuojama pagal šį skyrių, nedarant poveikio galimybei prireikus inicijuoti preliminarią peržiūrą pagal 2 skyrių, preliminarios peržiūros trukmės nustatymo pradinis taškas yra tai, kada Komisija gauna naują pranešimą arba deklaraciją.
5. Komisija gali priimti sprendimą, kuriuo išsamus tyrimas užbaigiamas ne vėliau kaip per 110 darbo dienų po išsamaus pranešimo gavimo dienos. Tas laikotarpis gali būti vieną kartą pratęstas 20 darbo dienų, pasikonsultavus su perkančiąja organizacija ar perkančiuoju subjektu, tinkamai pagrįstais išimtiniais atvejais, įskaitant 6 dalyje nurodytus tyrimus arba 16 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytus atvejus.

6. Nukrypstant nuo 2 dalies, kai viešųjų pirkimų procedūra yra daugiaetapė procedūra, Komisija išnagrinėja išsamų pranešimą, pateiktą kartu su prašymu dalyvauti, per 20 darbo dienų nuo to pranešimo gavimo dienos, nei užbaigdama preliminarią peržiūrą, nei priimdama sprendimą pradėti išsamų tyrimą. Suėjus 20 darbo dienų terminui, preliminari peržiūra sustabdoma iki galutinio pasiūlymo arba pasiūlymo (riboto konkurso atveju) pateikimo dienos. Kai pasiūlymas arba galutinis pasiūlymas, į kurį įtrauktas išsamus atnaujintas pranešimas, yra pateikiamas, preliminari peržiūra atnaujinama ir Komisija turi per 20 darbo dienų ją užbaigti, atsižvelgdama į papildomą informaciją. Komisija priima sprendimą, kuriuo užbaigiamas bet koks po to atliekamas išsamus tyrimas, per 90 darbo dienų nuo išsamaus atnaujinto pranešimo pateikimo dienos.

31 straipsnis

Komisijos sprendimai

1. Jei atlikusi išsamų tyrimą Komisija nustato, kad ekonominės veiklos vykdytojas gauna naudos iš užsienio subsidijos, iškraipančios vidaus rinką, kaip apibrėžta 4, 5 ir 6 straipsniuose, ir jei atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas pasiūlo prisiimti įsipareigojimus, kuriais visiškai ir veiksmingai ištaisomas vidaus rinkos iškraipymas, Komisija priima įgyvendinimo aktą sprendimo dėl įsipareigojimų forma pagal 11 straipsnio 3 dalį. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

2. Jei atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas nepasiūlo prisiimti įsipareigojimų arba jei Komisija mano, kad 1 dalyje nurodyti įsipareigojimai nėra nei tinkami, nei pakankami, kad iškraipymas būtų visiškai ir veiksmingai ištaisytas, Komisija priima įgyvendinimo aktą sprendimo, kuriuo draudžiama skirti sutartį atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui (toliau – sprendimas, kuriuo draudžiama skirti sutartį), forma. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos patarimosios procedūros. Priėmus tą sprendimą, perkančioji organizacija arba perkantysis subjektas pasiūlymą atmeta.
3. Jei atlikusi išsamų tyrimą Komisija nenustato, kad ekonominės veiklos vykdytojas gauna naudos iš užsienio subsidijos, iškraipančios vidaus rinką, ji priima įgyvendinimo aktą sprendimo pagal 11 straipsnio 4 dalį forma. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos patarimosios procedūros.
4. Atlikus tyrimą pagal 6 straipsnį, ekonominės veiklos vykdytojo pateiktas pasiūlymas arba galutinis pasiūlymas negali būti pakeistas taip, kad tai būtų nesuderinama su Sąjungos teise.

32 straipsnis

Vertinimai vykdant viešųjų pirkimų procedūras, apimančias pranešimą ir sutarties skyrimo sustabdymą

1. Atliekant preliminarią peržiūrą ir išsamų tyrimą gali būti tęsiami visi procedūriniai viešųjų pirkimų procedūros etapai, išskyrus sutarties skyrimą.

2. Jei Komisija nusprendžia pradėti išsamų tyrimą pagal 30 straipsnio 3 dalį, sutartis ekonominės veiklos vykdytojui, teikiančiam pranešimą pagal 29 straipsnį, neskiriama, kol Komisija nepriima sprendimo pagal 31 straipsnio 3 dalį arba kol nesueina 30 straipsnio 5 arba 6 dalyje nustatyti terminai. Jei per taikytiną terminą Komisija sprendimo nepriima, sutartis gali būti skiriama bet kuriam ekonominės veiklos vykdytojui, įskaitant ekonominės veiklos vykdytoją, kuris teikia pranešimą.
3. Jei perkančioji organizacija arba perkantysis subjektas nustato, kad ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą pateikė ekonominės veiklos vykdytojas, kuris pateikė deklaraciją, kaip tai suprantama 29 straipsnyje, ir jei Komisija nepradėjo peržiūros pagal 29 straipsnio 8 dalį, 30 straipsnio 3 arba 4 dalį, sutartis tokį pasiūlymą teikiančiam ekonominės veiklos vykdytojui gali būti skirta prieš Komisijai priimant bet kurį iš 31 straipsnyje nurodytų sprendimų arba prieš sueinant 30 straipsnio 2, 5 arba 6 dalyje nustatytiems terminams, arba prieš Komisijai priimant bet kurį iš 31 straipsnyje nurodytų sprendimų dėl kitų tiriamų pasiūlymų.
4. Jei Komisija priima sprendimą pagal 31 straipsnio 2 dalį dėl pasiūlymo, kuris, kaip nustatė perkančioji organizacija arba perkantysis subjektas, yra ekonomiškai naudingiausias pasiūlymas, sutartis gali būti skiriama antrą geriausią pasiūlymą pateikusiam ekonominės veiklos vykdytojui, kurio atžvilgiu nepriimtas sprendimas pagal 31 straipsnio 2 dalį.
5. Jei Komisija priima sprendimą pagal 31 straipsnio 1 arba 3 dalį, sutartis gali būti skiriama bet kuriam ekonominės veiklos vykdytojui, pateikusiam ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą, įskaitant ekonominės veiklos vykdytoją, pateikusį pranešimą pagal 29 straipsnį.

6. Perkančioji organizacija arba perkantysis subjektas nepagrįstai nedelsdami informuoja Komisiją apie visus sprendimus, susijusius su viešųjų pirkimų procedūros atšaukimu, atitinkamo ekonominės veiklos vykdytojo pateikto pasiūlymo arba prašymo dalyvauti atmetimu, atitinkamo ekonominės veiklos vykdytojo pateiktu nauju pasiūlymu arba sutarties skyrimu.
7. Visų viešųjų pirkimų procedūroje dalyvaujančių ekonominės veiklos vykdytojų atžvilgiu turi būti laikomasi viešųjų pirkimų procedūras reglamentuojančių principų, įskaitant proporcingumo, nediskriminavimo, vienodo požiūrio, skaidrumo ir konkurencijos principus. Atlikus užsienio subsidijų tyrimą pagal šį reglamentą, perkančioji organizacija arba perkantysis subjektas negali atitinkamų ekonominės veiklos vykdytojų atžvilgiu laikytis požiūrio, kuris prieštarautų tiems principams. Aplinkos, socialiniai ir darbo reikalavimai taikomi ekonominės veiklos vykdytojams laikantis direktyvų 2014/23/ES, 2014/24/ES ir 2014/25/ES arba kitų Sąjungos teisės aktų.
8. Šiame skyriuje nurodyti terminai prasideda kitą darbo dieną nuo pranešimo gavimo arba atitinkamo Komisijos sprendimo priėmimo dienos.

33 straipsnis

Vienkartinės ir periodinės baudos, taikomos finansiniams įnašams vykdant viešųjų pirkimų procedūras

1. Komisija gali skirti vienkartinės arba periodinės baudas, kaip nustatyta 17 straipsnyje.

2. Komisija taip pat gali priimti sprendimą atitinkamiems ekonominės veiklos vykdytojams skirti vienkartinės baudas, neviršijančias 1 % jų bendros praėjusių finansinių metų apyvartos, jei tie ekonominės veiklos vykdytojai tyčia ar dėl aplaidumo pateikia neteisingą ar klaidinančią informaciją pranešime arba deklaracijoje pagal 29 straipsnį arba jų papildyme.
3. Komisija gali priimti sprendimą atitinkamiems ekonominės veiklos vykdytojams skirti vienkartinės baudas, neviršijančias 10 % jų bendros praėjusių finansinių metų apyvartos, jei tie ekonominės veiklos vykdytojai tyčia ar dėl aplaidumo:
 - a) viešųjų pirkimų procedūros metu pagal 29 straipsnį nepraneša apie užsienio finansinius įnašus;
 - b) apeina arba mėgina apeiti reikalavimus pranešti, kaip nurodyta 39 straipsnio 1 dalyje.

5 skyrius

Bendros procedūrinės nuostatos

34 straipsnis

Procedūrų tarpusavio ryšys

1. Finansinis įnašas, apie kurį pranešta vykdant koncentraciją pagal 21 straipsnį arba vykdant viešųjų pirkimų procedūrą pagal 29 straipsnį, gali būti svarbus ir įvertinamas pagal šį reglamentą kitos ekonominės veiklos atžvilgiu.
2. Finansinis įnašas, vertinamas vykdant *ex officio* procedūrą konkrečios ekonominės veiklos atžvilgiu pagal 10 arba 11 straipsnį, gali būti svarbus ir įvertinamas pagal šį reglamentą kitos ekonominės veiklos atžvilgiu.

35 straipsnis

Informacijos teikimas

1. Jei valstybė narė mano, kad galbūt esama užsienio subsidijos ir ji gali iškreipti vidaus rinką, ji perduoda informaciją apie tai Komisijai. Remdamasi ta informacija, Komisija gali nuspręsti pradėti preliminarią peržiūrą pagal 10 straipsnį arba prašyti pateikti pranešimą pagal 21 straipsnio 5 dalį arba 29 straipsnio 8 dalį.

2. Fizinis ar juridinis asmuo arba asociacija gali pateikti Komisijai bet kokią jų galbūt turimą informaciją apie užsienio subsidijas, kurios gali iškraipyti vidaus rinką. Remdamasi ta informacija, Komisija gali nuspręsti pradėti preliminarią peržiūrą pagal 10 straipsnį arba prašyti pateikti pranešimą pagal 21 straipsnio 5 dalį arba 29 straipsnio 8 dalį.
3. Komisija sudaro sąlygas valstybėms narėms ir atitinkamoms perkančiosioms organizacijoms arba perkantiesiems subjektams specialioje elektroninėje duomenų bazėje susipažinti su visų pagal šį reglamentą priimtų sprendimų nekonfidencialiomis redakcijomis.

36 straipsnis

Rinkos tyrimas

1. Jei Komisijos turima informacija duoda pagrindo įtarti, kad tam tikrame sektoriuje, tam tikros rūšies ekonominei veiklai arba pagal konkrečią subsidijų priemonę skiriamos užsienio subsidijos gali iškraipyti vidaus rinką, Komisija gali atlikti konkretaus sektoriaus, konkrečios rūšies ekonominės veiklos arba konkrečios subsidijų priemonės naudojimo rinkos tyrimą. Atlikdama tą rinkos tyrimą Komisija gali paprašyti atitinkamų įmonių ar įmonių asociacijų pateikti reikiamą informaciją ir gali atlikti būtinus patikrinimus. Komisija taip pat gali paprašyti, kad informaciją pateiktų atitinkamos valstybės narės arba atitinkama trečioji valstybė.
2. Komisija, kai aktualu, paskelbia konkrečių sektorių, konkrečių ekonominės veiklos rūšių arba konkrečių subsidijų priemonių rinkos tyrimo rezultatų ataskaitą ir paprašo pateikti pastabas.

3. Atliekant tokius rinkos tyrimus gautą informaciją Komisija gali naudoti laikydamasi procedūrų pagal šį reglamentą.
4. Rinkos tyrimams taikomi 13, 14, 15 ir 17 straipsniai.

37 straipsnis

Dialogas su trečiosiomis valstybėmis

1. Jei, atlikusi rinkos tyrimą pagal 36 straipsnį, Komisija įtaria, kad esama pasikartojančių vidaus rinką iškraipančių užsienio subsidijų, arba jei atliekant kelis vykdymo užtikrinimo veiksmus pagal šį reglamentą nustatoma, kad vidaus rinką iškraipančias užsienio subsidijas suteikė ta pati trečioji valstybė, Komisija gali pradėti dialogą su atitinkama trečiaja valstybe, kad išnagrinėtų galimybes nutraukti arba pakeisti tokias subsidijas siekiant pašalinti jų iškraipomąjį poveikį vidaus rinkai. Komisija informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie visus susijusius pokyčius.
2. Tas dialogas su trečiaja valstybe netrukdo Komisijai imtis veiksmų pagal šį reglamentą. Individualios priemonės, patvirtintos pagal šį reglamentą, vedant tą dialogą nenagrinėjamos.

38 straipsnis
Senaties terminai

1. Komisijos įgaliojimams pagal 10 ir 11 straipsnius taikomas 10 metų senaties terminas, prasidedantis tą dieną, kai įmonei suteikiama užsienio subsidija. Bet kokie veiksmai, kurių Komisija imasi dėl užsienio subsidijos pagal 10, 13, 14 arba 15 straipsnį, senaties terminą nutraukia. Po kiekvieno nutraukimo 10 metų senaties terminas pradedamas skaičiuoti iš naujo.

2. Komisijos įgaliojimams skirti vienkartinės arba periodinės baudas pagal 17, 26 ir 33 straipsnius taikomas trejų metų senaties terminas, prasidedantis tą dieną, kai buvo padarytas 17, 26 arba 33 straipsnyje nurodytas pažeidimas. Tęstinių ar kartotinių pažeidimų atvejais senaties terminas prasideda tą dieną, kurią pažeidimas baigiasi. Bet kokie veiksmai, kurių Komisija imasi dėl 17, 26 arba 33 straipsnyje nurodyto pažeidimo, nutraukia vienkartinių arba periodinių baudų skyrimo senaties terminą. Po kiekvieno nutraukimo trejų metų senaties terminas pradedamas skaičiuoti iš naujo.

3. Komisijos įgaliojimams užtikrinti sprendimų, kuriais skiriamos vienkartinės arba periodinės baudos pagal 17, 26 ir 33 straipsnius, vykdymą taikomas penkerių metų senaties terminas, prasidedantis tą dieną, kai priimtas Komisijos sprendimas, kuriuo skiriamos vienkartinės arba periodinės baudos. Bet kokie Komisijos arba Komisijos prašymu veikiančios valstybės narės veiksmai, kuriais siekiama užtikrinti, kad būtų sumokėta vienkartinė arba periodinė bauda, tą senaties terminą nutraukia. Po kiekvieno nutraukimo penkerių metų senaties terminas pradedamas skaičiuoti iš naujo.
4. Senaties terminas sueina ne vėliau kaip tą dieną, kai baigiasi dvigubai ilgesnis už tą senaties terminą laikotarpis, jei Komisija:
 - a) nepriima sprendimo pagal 10 arba 11 straipsnį šio straipsnio 1 dalyje nustatytais atvejais, arba
 - b) nepaskiria vienkartinės arba periodinės baudos šio straipsnio 2 dalyje nustatytu atveju.
5. Senaties terminas sustabdomas, kol Komisijos sprendimas nagrinėjamas Europos Sąjungos Teisingumo Teisme.

39 straipsnis

Kova su reikalavimų apėjimu

1. Įmonė neorganizuoja finansinių operacijų ar sutarčių, kad apeitų 21 straipsnio 1 ir 5 dalyse bei 29 straipsnio 1, 5 ir 8 dalyse nustatytus reikalavimus pranešti.

2. Jei Komisija įtaria, kad įmonė užsiėmė arba užsiima 1 dalyje nurodyta praktika, ji gali reikalauti, kad ta įmonė pateiktų bet kokią informaciją, kuri, Komisijos nuomone, yra būtina siekiant nustatyti, ar įmonė užsiėmė arba užsiima 1 dalyje nurodyta praktika, ir gali pradėti peržiūrą pagal 21 straipsnio 4 dalį arba 30 straipsnio 4 dalį.

40 straipsnis

Sprendimų skelbimas

1. Komisija viešai paskelbia sutrumpintą pranešimą apie sprendimus, priimtus pagal 10 straipsnio 3 dalies a punktą, kad bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, valstybės narės arba trečioji valstybė, kuri suteikė užsienio subsidiją, galėtų pareikšti savo nuomonę.
2. Pagal 11 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis, 25 straipsnio 3 ir 6 dalis bei 31 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis priimtus sprendimus Komisija skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
3. Viešai skelbdama sutrumpintus pranešimus ir sprendimus, Komisija deramai atsižvelgia į teisėtus įmonių interesus apsaugoti savo komercines paslaptis ir kitą konfidencialią informaciją.

41 straipsnis

Sprendimų adresatai

1. Komisija nedelsdama praneša apie sprendimą, skirtą įmonei arba įmonių asociacijai, ir suteikia tai įmonei arba įmonių asociacijai galimybę nurodyti Komisijai, kurią sprendime pateiktą informaciją ji laiko konfidencialia.
2. Komisija informuoja atitinkamą perkančiąją organizaciją arba perkantįjį subjektą apie pagal 31 straipsnio 1 ir 3 dalis priimtą sprendimą, skirtą viešųjų pirkimų procedūroje dalyvaujančiam ekonominės veiklos vykdytojui.
3. Pagal 29 straipsnio 4 dalį ir 31 straipsnio 2 dalį priimti sprendimai yra skirti atitinkamai perkančiajai organizacijai arba perkančiajam subjektui. Ekonominės veiklos vykdytojui, kuriam uždrausta skirti sutartį, Komisija pateikia to sprendimo kopiją.

42 straipsnis

Informacijos atskleidimas ir teisė į gynybą

1. Prieš priimdama sprendimą pagal 11, 12, 17, 18 straipsnius, 25 straipsnio 3 dalį, 26, 31 arba 33 straipsnį, Komisija suteikia tiriama įmonei galimybę pateikti pastabas dėl to, kokių pagrindu Komisija ketina priimti sprendimą.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, sprendimas pagal 12 straipsnį gali būti priimtas laikinai, nesuteikiant tiriamai įmonei galimybės iš anksto pateikti savo pastabas, jei Komisija suteikia jai tokią galimybę kuo greičiau po savo sprendimo priėmimo.
3. Komisija savo sprendimą grindžia tik tokiu pagrindu, dėl kurio atitinkamoms įmonėms buvo suteikta galimybė pateikti savo pastabas.
4. Kad tiriamą įmonę galėtų pasinaudoti savo teise pagal 1 dalį, ji turi teisę susipažinti su Komisijos byla. Teisė susipažinti su byla neapima konfidencialios informacijos arba Komisijos ar valstybių narių vidaus dokumentų, ir ypač Komisijos ir valstybių narių tarpusavio korespondencijos.

Teisė susipažinti su byla priklauso nuo teisėto įmonių ar įmonių asociacijų intereso apsaugoti savo komercines paslaptis ir kitą konfidencialią informaciją. Komisija gali paprašyti tiriamos įmonės ir informaciją Komisijai pateikusių įmonių ar įmonių asociacijų susitarti dėl tos informacijos atskleidimo sąlygų. Jei įmonės arba įmonių asociacijos nesutaria dėl tų sąlygų, Komisija turi įgaliojimus nustatyti informacijos atskleidimo sąlygas.

Nė viena šios dalies nuostata netrukdo Komisijai tiek, kiek tai būtina, naudoti ir atskleisti informaciją, įrodančią vidaus rinką iškraipančios užsienio subsidijos buvimą.

43 straipsnis

Profesinė paslaptis ir konfidencialumas

1. Pagal šį reglamentą gauta informacija naudojama tik tais tikslais, kuriais ji buvo gauta, išskyrus atvejus, kai su informacijos teikėju sutarta kitaip.
2. Valstybės narės ir Komisija, jų pareigūnai ir kiti jiems prižiūrint dirbantys asmenys užtikrina taikant šį reglamentą gautos konfidencialios informacijos apsaugą pagal atitinkamas taikytinas taisykles. Tuo tikslu jie neatskleidžia pagal šį reglamentą gautos informacijos, kuriai taikoma pareiga saugoti profesinę paslaptį.
3. 1 ir 2 dalys neužkerta kelio skelbti statistinius duomenis ir ataskaitas, kuriose nėra informacijos, leidžiančios identifikuoti konkrečias įmones ar įmonių asociacijas.
4. Bet kokios pagal šį reglamentą perduotos informacijos atskleidimas negali daryti poveikio esminiams valstybių narių saugumo interesams.

6 skyrius

Ryšys su kitais aktais

44 straipsnis

Ryšys su kitais aktais

1. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis SESV 101, 102, 106, 107 ir 108 straipsnių, Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003¹ ir Reglamento (EB) Nr. 139/2004 taikymui.
2. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1037² taikymui.
3. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis Reglamento (ES) 2019/452 taikymui.
4. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2022/1031³ taikymui.

¹ 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003 1 4, p. 1).

² 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016 6 30, p. 55).

³ 2022 m. birželio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/1031 dėl trečiųjų šalių ekonominės veiklos vykdytojų, prekių ir paslaugų patekimo į Sąjungos viešųjų pirkimų ir koncesijų rinkas ir procedūrų, kuriomis remiamos derybos dėl Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojų, prekių ir paslaugų patekimo į trečiųjų šalių viešųjų pirkimų ir koncesijų rinkas (Tarptautinių viešųjų pirkimų priemonė (TVPP)) (OL L 173, 2022 6 30, p. 1).

5. Šiam reglamentui teikiama pirmenybė Reglamento (ES) 2016/1035 atžvilgiu, kol tas reglamentas bus pradėtas taikyti pagal jo 18 straipsnį. Jeigu po tos datos užsienio subsidijai taikomas ir Reglamentas (ES) 2016/1035, ir šis reglamentas, pirmenybė teikiama Reglamentui (ES) 2016/1035. Tačiau šio reglamento nuostatomis, taikomoms viešiesiems pirkimams ir koncentracijoms, teikiama pirmenybė Reglamento (ES) 2016/1035 atžvilgiu.
6. Šiam reglamentui teikiama pirmenybė Reglamento (EEB) Nr. 4057/86 atžvilgiu.
7. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis Reglamento (ES) 2019/712 taikymui. Šio reglamento 20 straipsnyje apibrėžtomis koncentracijoms, kuriose dalyvauja oro vežėjai, taikomos šio reglamento 3 skyriaus nuostatos. Viešųjų pirkimų procedūroms, kuriose dalyvauja oro vežėjai, taikomos šio reglamento 4 skyriaus nuostatos.
8. Šis reglamentas aiškinamas laikantis direktyvų 2009/81/EB, 2014/23/ES, 2014/24/ES bei 2014/25/ES ir Tarybos direktyvų 89/665/EEB¹ bei 92/13/EEB².

¹ 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/665/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo (OL L 395, 1989 12 30, p. 33).

² 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyva 92/13/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių Bendrijos taisyklių taikymą viešųjų pirkimų tvarkai vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose, suderinimo (OL L 76, 1992 3 23, p. 14).

9. Šiuo reglamentu neužkertamas kelias Sąjungai naudotis savo teisėmis arba vykdyti savo pareigas pagal tarptautinius susitarimus. Tyrimas pagal šį reglamentą nėra atliekamas ir priemonės nėra taikomos arba jų nėra laikomasi, jeigu toks tyrimas ar priemonės prieštarautų Sąjungos pareigoms pagal kokius nors jos pasirašytus susijusius tarptautinius susitarimus. Visų pirma pagal šį reglamentą nesiimama jokių veiksmų, kurie prilygtų konkrečiam veiksmui prieš subsidiją, kaip tai suprantama Sutarties dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių 32 straipsnio 1 dalyje, suteiktą trečiosios valstybės, kuri yra Pasaulio prekybos organizacijos narė.

7 skyrius

Pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos

45 straipsnis

Peržiūra Teisingumo Teisme

Pagal SESV 261 straipsnį Europos Sąjungos Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją peržiūrėti sprendimus, kuriais Komisija yra skyrusi vienkartinės ar periodinės baudas. Jis gali panaikinti, sumažinti arba padidinti paskirtą vienkartinę ar periodinę baudą.

46 straipsnis

Gairės

1. Komisija ne vėliau kaip ... [treji metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos] paskelbia ir vėliau reguliariai atnaujina gaires dėl:
 - a) kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, ar yra iškreipymas pagal 4 straipsnio 1 dalį, taikymo;
 - b) pusiausvyros tyrimo taikymo pagal 6 straipsnį;
 - c) savo įgaliojimų prašyti iš anksto pranešti apie bet kokią koncentraciją pagal 21 straipsnio 5 dalį arba apie užsienio finansinius įnašus, kuriuos ekonominės veiklos vykdytojas gavo vykdant viešųjų pirkimų procedūrą, kaip nustatyta 29 straipsnio 8 dalyje, taikymo, ir
 - d) viešųjų pirkimų procedūros iškreipymo vertinimo pagal 27 straipsnį.
2. Prieš paskelbdama 1 dalyje nurodytas gaires, Komisija tinkamai konsultuojasi su suinteresuotaisiais subjektais ir valstybėmis narėmis. Gairės grindžiamos šio reglamento įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo metu įgyta patirtimi.

47 straipsnis
Įgyvendinimo aktai

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus dėl:
 - a) pagal 21 straipsnį teikiamų pranešimų apie koncentracijas formos, turinio ir procedūrinės tvarkos, įskaitant galimą supaprastintą procedūrą, kuo labiau atsižvelgiant į tikslą sumažinti pranešančiosioms šalims tenkančią administracinę naštą pagal šio reglamento 21 straipsnį ir Reglamento (EB) Nr. 139/2004 4 straipsnį;
 - b) pagal 29 straipsnį teikiamų pranešimų apie vykdant viešųjų pirkimų procedūras gautus užsienio finansinius įnašus ir deklaracijos, kad negauta užsienio finansinių įnašų, formos, turinio ir procedūrinės tvarkos, įskaitant galimą supaprastintą procedūrą;
 - c) pagal 13 straipsnio 7 dalį, 14 straipsnio 2 dalies c punktą ir 15 straipsnį teikiamų žodinių pareiškimų procedūrinės tvarkos;
 - d) informacijos atskleidimo pagal 42 straipsnį ir profesinės paslapties pagal 43 straipsnį taikymo tvarkos;
 - e) skaidrumo reikalavimų formos, turinio ir procedūrinės tvarkos;
 - f) terminų skaičiavimo išsamių taisyklių;

- g) pasiūlymų prisiimti įsipareigojimus pagal 25 ir 31 straipsnius procedūrinės tvarkos ir terminų;
 - h) išsamių 29–32 straipsniuose nurodytų procedūrinių etapų taisyklių, susijusių su viešųjų pirkimų procedūrų tyrimais.
2. 1 dalyje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.
 3. Prieš priimdama bet kokias priemones pagal 1 dalį, Komisija viešai paskelbia jų projektus ir prašo per nustatytą laikotarpį pateikti pastabas. Tą laikotarpį nustato Komisija ir jis negali būti trumpesnis nei keturios savaitės.
 4. Pirmieji 1 dalyje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami ne vėliau kaip ... [šio reglamento taikymo pradžios data].

48 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip tai suprantama Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

49 straipsnis
Deleguotieji aktai

1. Komisijai pagal 50 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotąjį aktą siekiant prireikus iš dalies pakeisti 20 straipsnio 3 dalies a punkte nustatytą pranešimo apie koncentracijas ribinę vertę, ją padidinant arba sumažinant ne daugiau kaip 20 %, po to, kai Komisija:
 - a) įvertina tą ribinę vertę atsižvelgdama į šio reglamento įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo metu įgytą patirtį, ir
 - b) nustato, kad būtina iš dalies pakeisti tą ribinę vertę siekiant:
 - i) užtikrinti, kad 3 skyriuje nustatytos pranešimo procedūros leistų tiksliau nustatyti vidaus rinkos iškraipymą sukeliančias užsienio subsidijas;
 - ii) užtikrinti pagrįstą administracinę našta Komisijai bei atitinkamoms įmonėms, ir
 - iii) didinti šio reglamento taikymo veiksmingumą.

2. Siekdama įvertinti, ar būtina iš dalies pakeisti pranešimų ribinę vertę pagal 1 dalį, Komisija atlieka vertinimą, apimantį apibrėžtą laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis nei dveji metai, visų pirma remdamasi šiais objektyviais kriterijais:
- a) pranešimų pagal 21 straipsnio 1 dalį, dėl kurių Komisija užbaigė preliminarią peržiūrą pagal 10 straipsnio 4 dalį arba priėmė neprieštaravimo sprendimą pagal 25 straipsnio 3 dalies b punktą, dalimi;
 - b) pranešimų pagal 21 straipsnio 1 dalį, dėl kurių Komisija priėmė sprendimą, kuriuo draudžiama koncentracija, kaip nustatyta 25 straipsnio 3 dalies c punkte, arba sprendimą dėl įsipareigojimų pagal 25 straipsnio 3 dalies a punktą, dalimi;
 - c) pranešimų pagal 21 straipsnio 5 dalį, dėl kurių Komisija priėmė sprendimą, kuriuo draudžiama koncentracija, kaip nustatyta 25 straipsnio 3 dalies c punkte, arba sprendimą dėl įsipareigojimų pagal 25 straipsnio 3 dalies a punktą, dalimi;
 - d) pagal 9 straipsnį atliekamų *ex officio* peržiūrų, susijusių su koncentracijomis, kurios nebuvo koncentracijos, apie kurias reikia pranešti, kaip tai suprantama 20 straipsnyje, dėl kurių buvo priimtas sprendimas dėl kompensacinių priemonių pagal 11 straipsnio 2 dalį arba sprendimas dėl įsipareigojimų pagal 11 straipsnio 3 dalį, dalimi;

- e) 20 straipsnio 3 dalies a punkte nustatytos ribinės vertės ir tą ribinę vertę viršijančios vidutinės bendros apyvartos palyginimu tais atvejais, kai buvo priimtas sprendimas, kuriuo draudžiama koncentracija, kaip nustatyta 25 straipsnio 3 dalies c punkte, arba sprendimas dėl įsipareigojimų pagal 25 straipsnio 3 dalies a punktą;
 - f) pranešimų pagal 21 straipsnio 1 dalį skaičiumi ir to skaičiaus kaita.
3. Siekiant padidinti 20 straipsnio 3 dalies a punkte nustatytas ribines vertes, šio straipsnio 2 dalyje nurodytu vertinimu įrodoma, kad:
- a) didelė dalis sprendimų, kuriais draudžiama koncentracija, kaip nustatyta 25 straipsnio 3 dalies c punkte, arba sprendimų dėl įsipareigojimų pagal 25 straipsnio 3 dalies a punktą buvo susiję su atvejais, kai 20 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytą ribinę vertę viršijanti bendra apyvarta buvo gerokai didesnė už tą ribinę vertę, arba
 - b) didelės dalies pranešimų pagal 21 straipsnio 1 dalį atžvilgiu Komisija užbaigė preliminarią peržiūrą pagal 10 straipsnio 4 dalį arba priėmė neprieštaravimo sprendimą pagal 25 straipsnio 3 dalies b punktą.
4. Siekiant sumažinti 20 straipsnio 3 dalies a punkte nustatytas ribines vertes, šio straipsnio 2 dalyje nurodytu vertinimu įrodoma, kad:
- a) didelės dalies pranešimų pagal 21 straipsnio 5 dalį atžvilgiu Komisija priėmė sprendimą, kuriuo draudžiama koncentracija, kaip nustatyta 25 straipsnio 3 dalies c punkte, arba sprendimą dėl įsipareigojimų pagal 25 straipsnio 3 dalies a punktą, arba

- b) didelės dalies užsienio subsidijų *ex officio* peržiūrų, susijusių su koncentracijomis, kurios nebuvo koncentracijos, apie kurias reikia pranešti, kaip tai suprantama 20 straipsnyje, atžvilgiu Komisija priėmė sprendimą dėl kompensacinių priemonių pagal 11 straipsnio 2 dalį arba sprendimą dėl įsipareigojimų pagal 11 straipsnio 3 dalį.
5. Komisijai pagal 50 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotąjį aktą siekiant prirėikus iš dalies pakeisti 28 straipsnio 1 dalies a punkte ir 28 straipsnio 2 dalyje nustatytas pranešimų apie viešuosius pirkimus ribines vertes, jas padidinant arba sumažinant ne daugiau kaip 20 %, po to, kai Komisija:
- a) įvertina tas ribines vertes atsižvelgdama į šio reglamento įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo metu įgytą patirtį, ir
 - b) nustato, kad būtina iš dalies pakeisti tas ribines vertes siekiant:
 - i) užtikrinti, kad 4 skyriuje nustatytos pranešimo procedūros leistų tiksliau nustatyti vidaus rinką iškraipančias užsienio subsidijas;
 - ii) užtikrinti pagrįstą administracinę našta Komisijai bei atitinkamiems ekonominės veiklos vykdytojams, ir
 - iii) didinti šio reglamento taikymo veiksmingumą.

6. Siekdama įvertinti, ar būtina iš dalies pakeisti pranešimų ribinę vertę pagal 5 dalį, Komisija atlieka vertinimą, apimantį apibrėžtą laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis nei dveji metai, visų pirma remdamasi šiais objektyviais kriterijais:
- a) pranešimų pagal 29 straipsnio 1 dalį, dėl kurių Komisija užbaigė preliminarią peržiūrą pagal 10 straipsnio 4 dalį arba priėmė neprieštaravimo sprendimą pagal 31 straipsnio 3 dalį, dalimi;
 - b) pranešimų pagal 29 straipsnio 1 dalį, dėl kurių Komisija priėmė sprendimą, kuriuo draudžiama skirti sutartį, kaip nustatyta 31 straipsnio 2 dalyje, arba sprendimą dėl įsipareigojimų pagal 31 straipsnio 1 dalį, dalimi;
 - c) pranešimų pagal 29 straipsnio 8 dalį, dėl kurių Komisija priėmė sprendimą, kuriuo draudžiama skirti sutartį, kaip nustatyta 31 straipsnio 2 dalyje, arba sprendimą dėl įsipareigojimų pagal 31 straipsnio 1 dalį, dalimi;
 - d) sprendimų dėl kompensacinių priemonių pagal 11 straipsnio 2 dalį ir sprendimų dėl įsipareigojimų pagal 11 straipsnio 3 dalį, atlikus pagal 9 straipsnį *ex officio* peržiūrą, susijusią su vykdant viešųjų pirkimų procedūrą gautu užsienio finansiniu įnašu, apie kurį nereikėjo pranešti, kaip tai suprantama 28 straipsnio 1 dalyje, arba kuriam taikoma 30 straipsnio 4 dalis, skaičiumi, palyginti su bendru tokių *ex officio* peržiūrų skaičiumi;

- e) 28 straipsnio 1 dalies a punkte ir 28 straipsnio 2 dalyje nustatytų atitinkamų ribinių verčių ir vidutinės numatomos sutarčių vertės arba atitinkamą ribinę vertę viršijančios vidutinės pirkimo dalių vertės palyginimu tais atvejais, kai buvo priimtas sprendimas, kuriuo draudžiama skirti sutartį, kaip nustatyta 31 straipsnio 2 dalyje, arba sprendimas dėl įsipareigojimų pagal 31 straipsnio 1 dalį;
- f) pranešimų pagal 29 straipsnio 1 dalį skaičiumi ir to skaičiaus kaita.

7. Siekiant padidinti pranešimų ribines vertes, 6 dalyje nurodytu vertinimu įrodoma, kad:

- a) didelė dalis sprendimų, kuriais draudžiama skirti sutartį, kaip nustatyta 31 straipsnio 2 dalyje, ir sprendimų dėl įsipareigojimų pagal 31 straipsnio 1 dalį buvo susiję su atvejais, kai 28 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą ribinę vertę viršijanti numatoma sutarčių vertė arba 28 straipsnio 2 dalyje nurodytą ribinę vertę viršijanti pirkimo dalių vertė buvo gerokai didesnė už atitinkamas 28 straipsnio 1 dalies a punkte ir 28 straipsnio 2 dalyje nustatytas ribines vertes, arba
- b) didelės dalies pranešimų pagal 29 straipsnio 1 dalį atžvilgiu Komisija užbaigė preliminarią peržiūrą pagal 10 straipsnio 4 dalį arba priėmė neprieštaravimo sprendimą pagal 31 straipsnio 3 dalį.

8. Siekiant sumažinti ribines vertes, 6 dalyje nurodytu vertinimu įrodoma, kad:
- a) didelės dalies pranešimų pagal 29 straipsnio 8 dalį atžvilgiu Komisija priėmė sprendimą dėl įsipareigojimų pagal 31 straipsnio 1 dalį arba sprendimą, kuriuo draudžiama skirti sutartį, kaip nustatyta 31 straipsnio 2 dalyje, arba
 - b) didelės dalies užsienio subsidijų *ex officio* peržiūrų, susijusių su vykdant viešųjų pirkimų procedūrą gautais užsienio finansiniais įnašais, apie kuriuos nereikėjo pranešti, kaip tai suprantama 28 straipsnio 1 dalyje, arba kuriems taikoma 30 straipsnio 4 dalis, atžvilgiu Komisija priėmė sprendimą dėl kompensacinių priemonių pagal 11 straipsnio 2 dalį arba sprendimą dėl įsipareigojimų pagal 11 straipsnio 3 dalį.
9. Komisijai pagal 50 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant sutrumpinti preliminarios peržiūros ir išsamių tyrimų terminus, nustatytus 25 straipsnio 2 ir 4 dalyse dėl koncentracijų, apie kurias pranešta, ir 30 straipsnio 2, 5 ir 6 dalyse dėl vykdant viešųjų pirkimų procedūras gautų finansinių įnašų, apie kuriuos pranešta. Komisija gali priimti tokius deleguotuosius aktus, kuriais sutrumpinami 25 straipsnio 2 ir 4 dalyse bei 30 straipsnio 2, 5 ir 6 dalyse nustatyti terminai, jei jos praktika taikant šį reglamentą rodo, kad Komisijos vertinimas gali būti atliktas per trumpesnę laiką.

50 straipsnis
Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 49 straipsnio 1 ir 5 dalyse nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo ... [dveji metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos].
3. 49 straipsnio 9 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo ... [dveji metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos]. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
4. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 49 straipsnio 1, 5 ir 9 dalyse nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

5. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
6. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
7. Pagal 49 straipsnio 1, 5 ir 9 dalis priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

51 straipsnis

Atskiri deleguotieji aktai dėl skirtingų deleguotųjų įgaliojimų

Komisija priima atskirą deleguotąjį aktą dėl kiekvieno pagal šį reglamentą jai suteikto deleguotojo įgaliojimo.

52 straipsnis

Ataskaitų teikimas ir peržiūra

1. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia metinę ataskaitą dėl šio reglamento taikymo ir įgyvendinimo.
2. Komisija ne vėliau kaip ... [treji metai po šio reglamento taikymo pradžios dienos] ir vėliau kas trejus metus peržiūri šio reglamento įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo praktiką, visų pirma dėl 4, 5, 6 ir 9 straipsnių taikymo bei dėl 20 straipsnio 3 dalyje ir 28 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų pranešimo ribinių verčių taikymo, ir pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, prie kurios, jei Komisija mano, kad tai tikslinga, pridedami atitinkami pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų. Atlikdama peržiūrą, Komisija praneša apie tarptautinių santykių pokyčius, susijusius su trečiųjų valstybių subsidijų kontrolės sistemomis.
3. Kai Komisija mano, kad tikslinga ataskaitą sujungti su atitinkamais pasiūlymais dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, tokie pasiūlymai gali apimti:
 - a) 20 ir 28 straipsniuose nustatytų pranešimų ribinių verčių dalinį pakeitimą;

- b) tam tikrų kategorijų atitinkamų įmonių atleidimą nuo pareigos pranešti pagal 21 ir 29 straipsnius, ypač tais atvejais, kai Komisijos praktika leidžia nustatyti ekonominę veiklą, kurią vykdant užsienio subsidijos greičiausiai neiškraipys vidaus rinkos;
- c) pranešimų apie tam tikrus ekonomikos sektorius konkrečių ribinių verčių arba skirtingų įvairių tipų viešojo pirkimo sutarčių ribinių verčių nustatymą, ypač tais atvejais, kai Komisijos praktika leidžia nustatyti ekonominę veiklą, kurią vykdant labiau tikėtina, kad užsienio subsidijos iškraipys vidaus rinką, be kita ko, kiek tai susiję su strateginiais sektoriais ir ypatingos svarbos infrastruktūra;
- d) 25 ir 30 straipsniuose nustatytų peržiūros ir išsamių tyrimų terminų dalinį pakeitimą;
- e) šio reglamento panaikinimą, jei Komisija mano, kad dėl daugiašalių taisyklių, kuriomis siekiama spręsti vidaus rinką iškraipančių užsienio subsidijų problemą, šis reglamentas tapo visiškai nereikalingas.

53 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas taikomas užsienio subsidijoms, suteiktoms per penkerius metus iki ... [šio reglamento taikymo pradžios data], jei tokios užsienio subsidijos iškraipo vidaus rinką po ... [šio reglamento taikymo pradžios diena].

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, šis reglamentas taikomas užsienio finansiniams įnašams, suteiktiems per trejus metus iki ... [šio reglamento taikymo pradžios diena], jei tokie užsienio finansiniai įnašai buvo suteikti įmonei, pagal šį reglamentą pranešančiai apie koncentraciją arba apie vykdant viešųjų pirkimų procedūrą gautus finansinius įnašus.
3. Šis reglamentas netaikomas koncentracijoms, dėl kurių susitarimas buvo sudarytas, viešas konkursas buvo paskelbtas arba kontrolinis akcijų paketas buvo įgytas anksčiau nei ... [šio reglamento taikymo pradžios diena].
4. Šis reglamentas netaikomas anksčiau nei ... [šio reglamento taikymo pradžios diena] skirtoms viešųjų pirkimų sutartims arba pradėtoms procedūroms.

54 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo pradžios data

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
2. Jis taikomas nuo ... [šeši mėnesiai po šio reglamento įsigaliojimo dienos].

3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 2 dalies, 47 ir 48 straipsniai taikomi nuo ... [šio reglamento įsigaliojimo diena], o 14 straipsnio 5, 6 ir 7 dalys taikomos nuo ... [dvylika mėnesių po šio reglamento įsigaliojimo dienos].
4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 2 dalies, 21 ir 29 straipsniai taikomi nuo ... [devyni mėnesiai po šio reglamento įsigaliojimo dienos].

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre

Europos Parlamento vardu

Pirmininkė

Tarybos vardu

Pirmininkas / Pirmininkė

Dėl šio akto buvo padaryti trys pareiškimai, ir juos galima rasti [OL prašoma nurodyti: OL C ..., ..., p. ...] ir šia [-iomis] nuoroda [-omis]: [OL: prašome įterpti nuorodą [-as] į pareiškimus].